

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. a 16. května 2018 odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum] a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích ze dne 8. června 2017, č. j. 62 T 5/2016-8480 a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Horkého a soudců JUDr. Jiřího Hnilici a Mgr. Stanislava Králíka rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e/, odst. 2 tr. řádu se u obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích ze dne 8. června 2017, č. j. 62 T 5/2016-8480 zrušuje pouze ve výroku, kterým byl těmto obžalovaným uložen podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí majetku a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se tito obžalovaní, při nezměněném výroku o vině a trestu odnětí svobody, který jim byl tímto rozsudkem uložen, včetně jeho podmíněného odkladu v případě obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a způsobu výkonu v případě obžalovaného [jméno] [příjmení], dále

odsuzují

obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu propadnutí jedné třetiny majetku,

obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1 a 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 500 (pěti set) denních sazeb při výši denní sazby 600 Kč (šest set Kč), celkem ve výši 300.000 Kč (tři sta tisíc Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích ze dne 8. června 2017 č. j. 62 T 5/2016-8480 byli obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2, písm. a/, odst. 3 písm. a/ tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku přičemž obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nalézací soud uložil shodně trest odnětí svobody podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku v trvání tří let, kdy výkon tohoto trestu byl všem těmto třem obžalovaným za podmínek § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu pěti let a dále byl těmto obžalovaným uložen podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí majetku. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl v sazbě § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, platného v době vyhlášení rozsudku, do věznice s ostrahou a dále byl i tomuto obžalovanému uložen podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí majetku. Konečně pak obžalovanému [jméno] [příjmení] byl za tento zločin a dále i za zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2015, sp. zn. 54T 10/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 7. 2016, č. j. 5To 32/2016-2191, uložen souhrnný trest odnětí svobody v sazbě § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku v trvání sedmi let a šesti měsíců, kdy pro výkon tohoto trestu odnětí svobody byl opět podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, platného v době vydání předmětného rozsudku zařazen do věznice s ostrahou, dále byl tomuto obžalovanému uložen podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu statutárního orgánu obchodních korporací na dobu pěti let. V rámci uloženého souhrnného trestu byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2015, sp. zn. 54 T 10/2013, jenž nabyl právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 7. 2016, č. j. 5 To 32/2016-2191, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. Dle skutkových zjištění nalézacího soudu se tito obžalovaní tohoto zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a/, odst. 3 písm. a/ trestního zákoníku dopustili tím, že

[jméno] [příjmení], jako místopředseda představenstva společnosti ABK – Pardubice, a.s., Vodárenská 22, Pardubice, IČ: 64829944 (dále jen ABK – Pardubice) a jednatel a společník společnosti ABK – Steel s.r.o., Vodárenská 22, Pardubice, IČ: 62061801 (dále jen ABK – Steel), [jméno] [příjmení], jako smluvní obchodní zástupce společností ABK – Pardubice a ABK – Steel, [jméno] [příjmení], jako smluvní obchodní zástupce společností ABK – Pardubice a ABK – Steel, [jméno] [příjmení], jako jednatel a společník MEDAS PLUS s.r.o., Jahnova 956/3, Ostrava, IČ: 27832686 (dále jen MEDAS PLUS) a [jméno] [příjmení], jako osoba pracující pro společnost REWAST ODPADY s.r.o., Hasičská 551/52, Ostrava, IČ: 27836517 (dále jen REWAST ODPADY) a pro společnost CI Intect s.r.o., Sokolská třída 2629/83, Ostrava, IČ: 28562011, (dále jen CI Intect), od ledna 2011 do prosince 2013 společně, po předchozí dohodě, v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) a neoprávněně získat výhodu na této dani v podobě vyplaceného nadměrného odpočtu DPH, při dodávkách výrobků z betonářské oceli (dále také zboží) z jiného členského státu EU do společností ABK – Pardubice a ABK – Steel, za účelem zastření skutečnosti, že zboží bylo společností ABK – Pardubice a ABK – Steel určeno a dodáváno zahraničními dodavateli přímo, vyhotovovali a s jejich vědomím byly vyhotovovány a uplatněny objednávky a účetní doklady o převodu vlastnictví zboží (faktury a dodací listy), jimiž

vědomě vytvořili klamné zdání, že zboží bylo prodáno a dodáno z jiného členského státu do České republiky nikoli přímo ABK – Pardubice nebo ABK – Steel, ale jiné společnosti, která ve skutečnosti nevyvíjela žádnou reálnou obchodní či ekonomickou činnost ani nebyla skutečným majitelem dodávaného zboží, když první v řadě těchto účelových společností řádně nepřiznávala a neodváděla DPH a zboží fiktivně prodávala další společnosti, která zboží účetně převedla na další v řadě stojící společnost, a takto až na MEDAS PLUS, která jej opět pouze účetně obratem převedla na ABK – Pardubice nebo ABK – Steel a tímto způsobem vytvořili v rozporu se skutečností fiktivní řetězec dodavatelů a odběratelů, jehož účelem bylo navodit zdání, že ABK – Pardubice nebo ABK – Steel, jímž bylo podle skutečnosti zboží dodáno z jiného členského státu přímo, nevznikla povinnost hradit DPH v reálně vzniklé výši, kdy takto vědomě účelově vytvořili řetězce dodavatelů a odběratelů, na jejichž počátku byly společnosti BE Group Slovakia s.r.o., Továrenská 6, Michalovce, Slovenská republika, IČO: 36595659, (dále jen [příjmení] [jméno] [příjmení]), VALSABBIA SLOVAKIA s.r.o., Bánovce nad Bebravou, Slovenská republika, IČO: 36338435 (dále jen VALSABBIA) nebo Partner [příjmení] [jméno] z o.. Mikolów, Polsko (dále jen Partner Steel), přičemž na koncích řetězce byla vždy společnost MEDAS PLUS, která zboží následně, na základě objednávek vytvářených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a schvalovaných [jméno] [příjmení], o jejichž účelovosti z pohledu zkrácení DPH či vylákání výhody na této dani obžalovaní věděli, přičemž pouze účetně formálně a na základě faktur a dodacích listů vyhotovených [jméno] [příjmení] dodala MEDAS PLUS předmětné zboží do společnosti ABK – Pardubice nebo ABK – Steel, kdy do těchto řetězců dále [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] včlenili subjekty – společnosti s ručením omezeným registrované k DPH v České republice, jejichž formálně ustanovené statutární zástupce ovládali buď sami, nebo prostřednictvím dalších osob, včetně příslušných účetních a finančních toků, přičemž činnost těchto subjektů postrádala reálný ekonomický základ a spočívala pouze ve formálním přijímání a vystavování účetních dokladů, které [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] sami vytvářeli, a jejichž účelem bylo pouze zastření skutečnosti, že zboží bylo fakticky dodáno i přepravováno přímo od zahraničního dodavatele, registrovaného v jiném členském státě EU, do ABK – Pardubice nebo ABK – Steel, tak jak se s konkrétním dodavatelem předem dohodli, přičemž subjekt na počátku řetězce, formálně odeírající zboží od zahraničních dodavatelů řádně nepřiznával daňovou povinnost k DPH a tuto daň neodváděl, kdy konkrétně postupovali tak, že:

- v období od ledna 2011 do června 2012 bylo do ABK – Pardubice dodáváno zboží od Partner Steel, případně jiného dodavatele registrovaného v jiném členském státě EU prostřednictvím řetězce společností DELFIORE s.r.o., Lanova 2061, Praha 1, IČ: 28656130 (dále jen DELFIORE) → E-data s.r.o., Na Balkáně 812/21, IČ: 63669048 (dále jen E-data) → MEDAS PLUS,

- v období od října 2011 do srpna 2012 bylo do ABK – Pardubice dodáváno zboží od BE Group Slovakia, případně od jiného dodavatele registrovaného v jiném členském státě EU, prostřednictvím řetězce společností EXTRA MACHINERY STEEL s.r.o., Bělehradská 858/23, Praha 2, IČ: 28656041 (dále jen EXTRA MACHINERY STEEL) → REWAST ODPADY s.r.o., Hasičská 551/52, Ostrava, IČ: 27836517 (dále jen REWAST ODPADY) → MEDAS PLUS,

- v období od července 2012 do října 2012 bylo do ABK – Pardubice a ABK – Steel dodáváno zboží od BE Group Slovakia, případně od jiného dodavatele registrovaného v jiném členském státě EU, prostřednictvím řetězce společností ATOMSCRIPT s.r.o., náměstí Přátelství 1518/4, Praha 1 (do 1. 7. 2014 Slavojova 579/9, Praha 2), IČ: 24298573 (dále jen ATOMSCRIPT) → REWAST ODPADY → MEDAS PLUS,

- v období od listopadu 2012 do března 2013 bylo do ABK – Pardubice a ABK – Steel dodáváno zboží od BE Group Slovakia, případně od jiného dodavatele registrovaného v jiném členském státě EU, prostřednictvím řetězce společností NEXT Business Corporation s.r.o. (do 3. 1. 2013 NEXT Apartments s.r.o.), V Zátíší 810/1, Ostrava (od 19. 7. 2012 do 12. 11. 2012 Slavojova 579/9, Praha 2, od 12. 11. 2012 do 3. 1. 2013 Holečkova 789/49, Praha 5), IČ: 24250759 (dále jen NEXT Business Corporation) → REWAST ODPADY → MEDAS PLUS,

- v období od března 2013 do prosince 2013 bylo do ABK – Pardubice a ABK – Steel dodáváno zboží od BE Group Slovakia a Valsabbia Slovakia, případně od jiného dodavatele registrovaného v jiném členském státě EU, prostřednictvím řetězce společností TENLOFT s.r.o., Holečkova 789/49, Praha 5, IČ: 24852775 (dále jen TENLOFT) → CI Intect s.r.o., Sokolská třída 2629/83, Ostrava, IČ: 28562011 (dále jen CI Intect) → MEDAS PLUS,

kdy přestože obžalovaní věděli, že zboží je fakticky dodáváno z jiného členského státu přímo ABK – Pardubice a ABK – Steel, formálně však přes řetězec účelově z důvodu zkrácení daně zapojených společností, jehož první článek v postavení dovozce do České republiky neodvede řádně DPH, nechal [jméno] [příjmení] do přijatých zdanitelných plnění, u nichž společnost ABK – Pardubice či [příjmení] [příjmení] uplatnila nárok na odpočet podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a hodnotu těchto plnění nechal zahrnout do řádku č. 40 daňového přiznání k DPH, přestože věděl, že se v případě těchto dodávek zboží nejednalo o tuzemské přijaté zdanitelné plnění, ale ve skutečnosti se jednalo o pořízení zboží z jiného členského státu EU podle § 16 zákona č. 235/2004 Sb., a že tak má povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 25 zákona č. 235/2004 Sb. a hodnotu tohoto zboží je povinen nechat zahrnout do řádku č. 3 daňového přiznání k DPH,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za leden 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice a.s. za toto období, které bylo podáno dne 24. 2. 2011 na tehdejší Finanční úřadu v Pardubicích (dále jen FÚ), zahrnout fiktivní daňové doklady společnosti MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období ledna 2011 o částku 536.505 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za březen 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 26. 4. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období března 2011 o částku 184.264 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za duben 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 24. 5. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice a.s. za zdaňovací období dubna 2011 o částku 973.700 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za květen 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 24. 6. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období května 2011 o částku 1.561.134 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za červen 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 7. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období června 2011 o částku 2.305.740 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za červenec 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 24. 8. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období července 2011 o částku 2.005.754 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za srpen 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 26. 9. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období srpna 2011 o částku 3.994.328 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za září 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 10. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové

doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období září 2011 o částku 4.303.801 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za říjen 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 28. 11. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období října 2011 o částku 5.841.152 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za listopad 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 22. 12. 2011 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období listopadu 2011 o částku 3.079.134 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za prosinec 2011 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 1. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období prosince 2011 o částku 3.882.157 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za leden 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 27. 2. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období ledna 2012 o částku 2.076.734 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za únor 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 26. 3. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období února 2012 o částku 1.251.322 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za březen 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 4. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období března 2012 o částku 4.849.208 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za duben 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 5. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období dubna 2012 o částku 5.341.287 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za květen 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 6. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období května 2012 o částku 4.909.844 Kč a současně i neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH ve výši 530.591 Kč, který byl správcem daně vyplacen,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za červen 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 7. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období června 2012 o částku 5.197.125 Kč a současně se pokusili neoprávněně vylákat nadměrný odpočet DPH ve výši 1.084.675 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen, a byla za toto období zahájena daňová kontrola,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za červenec 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 27. 8. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátili daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období července 2012 o částku 5.337.603 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za srpen 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 9. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období srpna 2012 o částku 4.820.127 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za září 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 10. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období září 2012 o částku 2.008.874 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za září 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 24. 10. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období září 2012 o částku 1.506.445 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za říjen 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 11. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období října 2012 o částku 2.851.520 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za listopad 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 27. 12. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období listopadu 2012 o částku 2.395.052 Kč a neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH ve výši 2.635.625 Kč, který byl správcem daně vyplacen,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za listopad 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 27. 12. 2012 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období listopadu 2012 o částku 1.712.138 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za prosinec 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 28. 1. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH u ABK – Pardubice, za zdaňovací období prosince 2012, ve výši 905.794 Kč, který byl správcem daně vyplacen,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za prosinec 2012 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 28. 1. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel s.r.o. za zdaňovací období prosince 2012 o částku 2.105.360 Kč a neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH ve výši 690.307 Kč, který byl správcem daně vyplacen,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za leden 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 22. 2. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období ledna 2013 o částku 75.977 Kč a neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH ve výši 883.029 Kč, který byl správcem daně vyplacen,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za leden 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 22. 2. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období ledna 2013 o částku 3.252.044 Kč,
- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za únor 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 5. 3. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové

doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období února 2013 o částku 900.363 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za únor 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 3. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel s.r.o. za zdaňovací období února 2013 o částku 1.966.191 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za březen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 4. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice a.s. za zdaňovací období března 2013 o částku 1.484.642 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za březen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 24. 4. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období března 2013 o částku 3.179.401 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za duben 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 27. 5. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období dubna 2013 o částku 1.245.058 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za duben 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 27. 5. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období dubna 2013 o částku 1.164.909 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za květen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 25. 6. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období května 2013 o částku 283.104 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za květen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 6. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období května 2013 o částku 5.491.613 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za červen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 7. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období června 2013 o částku 2.069.768 Kč a neoprávněně se pokusili vylákat nadměrný odpočet DPH ve výši 902.763 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen, kdy byla za toto období zahájena daňová kontrola,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za červenec 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 23. 8. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období července 2013 o částku 4.286.632 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za srpen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 9. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období srpna 2013 o částku 3.513.174 Kč a pokusili se neoprávněně vylákat nadměrný odpočet DPH ve výši 447.324 Kč, který nebyl správcem daně vyplacen, a byla za toto období zahájena daňová kontrola,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za září 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 10. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období září 2013 o částku 2.922.076 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za říjen 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 25. 11. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období října 2013 o částku 5.974.394 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za listopad 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 20. 12. 2013 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období listopadu 2013 o částku 5.072.855 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Pardubice za prosinec 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Pardubice za toto období, které bylo podáno dne 27. 1. 2014 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Pardubice za zdaňovací období prosince 2013 o částku 30.989 Kč,

- v evidenci pro účely DPH ABK – Steel za prosinec 2013 a v daňovém přiznání k DPH ABK – Steel za toto období, které bylo podáno dne 27. 1. 2014 na FÚ, zahrnout fiktivní daňové doklady MEDAS PLUS, uvedené v rozsudku nalézacího soudu, čímž zkrátí daňovou povinnost k DPH u ABK – Steel za zdaňovací období prosince 2013 o částku 1.024.274 Kč,

kdy svým jednáním takto měli dle závěrů nalézacího soudu způsobit České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Pardubický kraj:

u společnosti ABK – Pardubice zkrácením DPH a neoprávněným vylákáním nadměrného odpočtu DPH (dle nalézacího soudu v rozsahu 5.782.952 Kč) škodu (správně rozsah zkrácení daně a rozsah vylákání výhody na dani) ve výši celkem 75.830.314 Kč a dále se měli pokusit neoprávněně vylákat nadměrný odpočet DPH v rozsahu 1.084.675 Kč,

u společnosti ABK – Steel zkrácením DPH a neoprávněným vylákáním nadměrného odpočtu DPH (v rozsahu 690.307 Kč) škodu (správně rozsah zkrácení daně a rozsah vylákání výhody na dani) ve výši celkem 48.783.101 Kč, a pokusili se neoprávněně vylákat nadměrný odpočet DPH v rozsahu 1.350.087 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku nalézacího soudu podali odvolání všichni obžalovaní, kdy svá odvolání zaměřili jak proti výroku o vině, tak i proti výroku o trestu, který jim byl uložen, s výjimkou obž. [jméno] [příjmení], který napadl pouze výrok o trestu z citovaného rozsudku nalézacího soudu. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítá, že z důkazů, jak je provedl nalézací soud, nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je toto řízení vedeno, kdy dokonce dovozuje, že provedené důkazy vznesené obvinění vyvrátily, přičemž bylo prokázáno, že se předmětný skutek nestal a ani stát nemohl. Rozsudek nalézacího soudu má za vadný, nejasný a neúplný, kdy dle něj absentuje v něm hodnocení skutečností, podle nichž je spáchání skutku přičítáno jemu, kdy jakékoli spolčení obžalovaných je dle něj vyloučeno i skutečností, že hutní materiál nebyl dodáván pouze ABK - Pardubice a ABK – Steel, což zpochybňuje správnost skutkových zjištění nalézacího soudu. Obžalovaný vytýká nalézacímu soudu i neprovedení důkazů, které mohly vyvrátit tvrzení o vzniku škody, resp. o zkrácení DPH a vylákání výhody na této dani, kdy závěr o zkrácení fiskálních příjmů státu z této daně dle odvolatele nalézací soud dovodil pouze z tvrzení obžaloby a administrativních rozhodnutí správce daně, kdy v takovémto postupu spatřuje porušení svých práv na spravedlivý proces i práva na obhajobu. Obžalovaný [příjmení] poukazuje na nelogičnost závěru nalézacího soudu o jeho vině, pokud tento soud na jedné straně konstatoval, že se protiprávního jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil v eventuelním úmyslu a na druhé straně konstatuje, že se tohoto protiprávního jednání dopustil po předchozí dohodě s ostatními obžalovanými, kdy takovouto

předchozí dohodu má za vyloučenou nejen v důsledku toho, že neměl až do zahájení trestního stíhání ponětí o existenci osoby [jméno] [příjmení], ale především namítá, že nepřímý úmysl pojmově vylučuje předchozí dohodu, kdy předchozí dohoda je aktivní nebo konkludentní činnost, vědomě směřující k budoucímu společnému páčání trestné činnosti, zatímco úmysl nepřímý představuje pouhé srozumění s trestním jednáním jiného. Obžalovaný pak polemizuje i s motivací k protiprávnímu jednání, kterou mu nalézací soud přičítá, přičemž ve vztahu k tvrzení tohoto soudu o hospodářské krizi a jeho snaze udržet se na trhu s hutním materiálem namítá, že tato krize se projevila v letech 2008 až 2009, nikoli však v době, která je mu kladena za vinu, tedy v letech 2011 až 2013, kdy již docházelo k ekonomické konjunktuře. Ve vztahu k tvrzení o neprověřené krátké historii MEDAS PLUS a obžalovaného [jméno] [příjmení], který za ni jednal, pak namítá, že tato společnost působí na trhu již od roku 2008, kdy předmět jejího podnikání je velkoobchod, přičemž MEDAS PLUS kontaktovala ABK - Pardubice až po třech letech svého podnikání, navíc i namítá, že není pravdou tvrzení, že trh s hutním materiálem je omezen na pár odběratelů od výrobců, což nalézací soud nesprávně dovodil z výsledku [jméno] [příjmení], zástupkyně spol. ARCELOR Mittal, a.s., která uvedla, že jejich společnost dodávala pouze asi deseti subjektům měsíčně, neuvedla však, že by se jednalo stále o tytéž subjekty, jak dovodil nalézací soud, kdy ani podmínky dodávek jejich společnost nezveřejňovala, tudíž ani ABK – Pardubice nemohla vědět komu a za jakých podmínek je dodáváno tímto dodavatelem. Ani ve vztahu k dodavateli MEDAS PLUS tedy ABK – Pardubice neznala podmínky, za nichž tato společnost nakupuje ani podmínky, za jakých prodává dalším svým odběratelům. Zástupci ABK – Pardubice tak mohli důvodně předpokládat, že MEDAS PLUS a subjekty nacházející se v řetězci před ní jsou pro výrobce přijatelným odběratelem, kdy odběry nebyly otázkou pouze jednoho měsíce, ale asi tři let. Obžalovaný [příjmení] namítá, že z výpovědi nejenom obžalovaných, ale i svědků [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] vyplynulo, že všichni dodavatelé ABK – Pardubice podléhali schválení Ing. [příjmení], jehož oddělení provádělo kontrolu prostřednictvím lustrace veřejných rejstříků, kdy z žádného z nich nevyplynulo, že by MEDAS PLUS či subjekty v řetězci před ní se dopouštěly jakékoli nedovolené činnosti či, že by jejich podnikání bylo jakkoli ohroženo, což potvrzuje i pracovník finanční správy svědek [příjmení] [jméno] [příjmení]. V této souvislosti se pak obžalovaný [příjmení] dovolává i judikatury Soudního dvora EU, kdy cituje z rozhodnutí tohoto soudu ve vztahu k povinnosti daňového subjektu informovat se o druhém subjektu obchodu, od něhož nakupuje zboží či služby, a to z hlediska jeho věrohodnosti. Obžalovaný tedy namítá, že mu nelze klást za povinnost více, než se informovat ve veřejných rejstřících, čímž učinili povinné obezřetnosti zadost, kdy namítá, že samotné Generální finanční ředitelství obchodovalo se subjektem, který se účastnil daňových podvodů, a argumentovalo tím, že vycházelo ze stavu veřejných rejstříků, a to obchodního, insolvenčního a rejstříku nespolehlivých plátců, přičemž i ABK – Pardubice společnost MEDAS PLUS v těchto rejstřících prověřilo s negativním výsledkem, přičemž ani další společnosti v řetězci, označované nalézacím soudem jako missing traderi, v nich vedeny nebyly. Nalézacímu soudu tedy dle tohoto odvolatele zůstalo jen tvrzení, že MEDAS PLUS byla na trhu s hutním materiálem krátce, přičemž zkušený obchodník s tímto materiálem obžalovaný [příjmení], [příjmení] a [příjmení], tudíž měli daňový podvod (nesprávně je uvedeno obchod) vystopovat. Takovýto závěr nalézacího soudu je dle odvolatele extrémně přísný až drakonický, kdy při jeho aplikaci by museli podnikatelé vědět o svých obchodních partnerech prakticky vše, než s nimi vstoupí do obchodního vztahu, přičemž takový výklad by neúměrně přenášel kontrolu obchodních subjektů z finanční správy na samotné podnikatele, proto takový výklad k prokázání úmyslného jednání obžalovaných nelze přijmout, neboť by měl zcela paralyzující účinky na schopnost podnikatelů uzavírat odběratelsko-dodavatelské vztahy. Dle obžalovaného [příjmení] pak ani výpověď svědka [příjmení], obsahující tvrzení o krátkém působení na trhu některých firem, které navíc měly sídla v místech, kde je mívá velké množství firem, není skutečností, která by seznamovala obžalovaného [příjmení] a jeho obchodní zástupce s tím, že ze strany těchto firem jde o daňový podvod a nutila tak obezřetného podnikatele k prověřování rozsáhlejšímu, než mohlo vyplynout z veřejných rejstříků, přičemž z

žádného důkazu ani neplyne, že by byl obž. [příjmení] seznámen s obsahem hovoru mezi spoluobžalovaným [příjmení] a svědkem [příjmení]. Navíc tento odvolatel připomíná, že sice byl při prvotním schvalování MEDAS PLUS jako dodavatele ABK – Pardubice, ale sám nikdy jako zástupce ABK – Pardubice či ABK – Steel s MEDAS PLUS neobchodoval a neměl ani vliv na uzavírání smluv, rozsah odběrů a tvorbu cen v rámci dodavatelsko-odběratelských vztahů mezi těmito společnostmi. K tvrzení nalézacího soudu, že si byl vědom podvodného jednání dodavatelských firem i z listin, které měly potvrzovat nákup zboží dodávaného ABK Pardubice a [příjmení] [příjmení] od výrobců přes několik firem, což vyplynulo i z výpovědi svědků [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] ze spol. VALSABIA Praha a.s., [jméno] [jméno] ze spol. BE Group Slovakia, [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení], tento odvolatel namítá, že je běžnou situací na trhu, že se nakupuje zboží od konkrétních výrobců nikoli přímo od nich, nýbrž prostřednictvím obchodních zástupců, disponujících lepšími cenami např. z důvodů množstevních či sezónních odběrů. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále namítá, že pokud nalézací soud učinil závěr o jeho nepřímém úmyslu ke spáchání předmětného deliktu i ze schůzky konané v říjnu 2012 na Generálním finančním ředitelství, uskutečnila se tato schůzka bez jeho přítomnosti, navíc se uskutečnila až v druhé polovině období, které je jím kladeno za vinu, přičemž ze záznamu z tohoto jednání plyne, že byla konstatována existence problému s podvody v celoevropském měřítku, pročez dojde ke zpřísnění kontrol, proto se zamýšlí zřízení „black listu“ daňových subjektů, plánuje se vypracování metodiky směřující k odhalení daňových podvodníků, kdy postihy podvodných daňových subjektů budou řešeny ručením za odvod DPH. Dále pak obžalovaný [příjmení] namítá, že pokud by se i dopustili jednání, které je jim rozsudkem přičítáno za vinu, pak z žádného důkazu nevyplývá, že by si byli vědomi, jaké následky jejich jednání má. Správce daně v rámci prováděné kontroly postupoval tak, že společností ABK Pardubice a ABK Steel neuznal odpočet DPH na vstupu za veškerá plnění ve vztahu mezi ABK Pardubice a ABK Steel na jedné straně a MEDAS PLUS na straně druhé za plnění poskytnutá touto společností v letech 2011 až 2013, kdy dle tohoto odvolatele takovýto postup ze zákona č. 235/2004 Sb., o DPH nevyplývá a nelze jej dovodit ani z ustanovení § 72 tohoto zákona, kdy dle tohoto odvolatele návrh na odpočet DPH na vstupu i při naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu vznikl, neboť všechny podmínky pro uplatnění daně z obchodu mezi MEDAS PLUS a ABK Pardubice a ABK Steel byly naplněny. Obžalovaný [příjmení] argumentuje tím, že pro případ daňových podvodů je v zákoně o DPH stanoven postup podle § 109 tohoto zákona, kdy toto ustanovení zavádí zákonné ručení za neodvedenou daň jiného, takže společnosti ABK Pardubice a ABK Steel by se staly ručitelem za neodvedenou daň MEDAS PLUS či předchozích dodavatelů, nicméně samotná daňová přiznání ABK Pardubice a ABK Steel jsou v pořádku, kdy v této souvislosti se dovolává i judikatury Soudního dvora Evropské unie, která počítá s možností odmítnutí práva na odpočet DPH s odkazem na obecné principy zákazu uplatňování daňové výhody podvodným způsobem, nicméně s odkazem na ustanovení § 18 odst. 1 trestního zákoníku dovozuje, že jim nelze přičítat neznalost rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie, kdy podnikatelům lze pouze přičítat k tíži neznalost našeho zákonodárství, kdy z vnitrostátní úpravy vyplývá pouze daňový postih subjektů při obdobných podvodech podle § 109 zákona o DPH v podobě zákonného ručení, což nemá vliv na vlastní daňovou povinnost daňového subjektu a jeho daňové přiznání, kdy v této souvislosti opět odkazuje na schůzku na Generálním finančním ředitelství v říjnu 2012, kde tento orgán odkazoval na aplikaci právě ustanovení § 109 zákona o DPH v případě obdobného protiprávního jednání. Konečně pak dle odvolatele ani škoda způsobená stíhaným jednáním (tedy rozsah zkrácení daňové povinnosti) není dána součtem DPH na vstupu při odběrech zboží ABK Pardubice a ABK Steel od MEDAS PLUS, ale výší daňových povinností subjektů v řetězci předcházejících odběrateli ABK Pardubice či ABK Steel. Obžalovaný [příjmení] dále i namítá, že nebylo prokázáno, že by ABK Steel či ABK Pardubice měli z obchodování s MEDAS PLUS prospěch, který by přesahoval zisk z normálního obchodního styku. Přesvědčení nalézacího soudu o takovémto nepoctivém prospěchu pramení pouze ze zjištění správce daně, prezentovaného jednak výsledkem pracovníka správce daně Ing. [jméno] [příjmení] a v trestním oznámení, které správce daně učinil, v němž správce daně uvádí, že téhož dne bylo od

spol. VALSABIA Praha a.s. nakupováno napřímo totéž zboží jako od Anahütte přes MEDAS PLUS, kdy rozdíl v ceně je 14 Kč oproti 13,10 až 13,20 Kč, přičemž obž. [jméno] [příjmení] cenový rozdíl vysvětlil tím, že v jednom případě došlo k nákupu celého auta zboží a v druhém případě pouze jednoho balíku, takže rozdíl ceny je vysvětlen různým nakupovaným objemem zboží. Odvolání obž. [příjmení] pak směřuje i proti výroku o trestu, především proti trestu propadnutí majetku, který mu byl uložen, kdy zpochybňuje zákonné důvody pro uložení tohoto druhu trestu, kdy namítá, že nebylo prokázáno, že by ať již pro sebe či pro společnosti ABK Pardubice a ABK Steel získal tvrzeným protiprávním jednáním majetkový prospěch, kdy prospěch z takového jednání by mohl maximálně mít [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení] či jimi ovládané společnosti, tudíž trest postihující majetek by měl být uložen těmto subjektům, které by mohly tvrzený majetkový prospěch získat. Závěrem odvolání obž. [příjmení] zdůraznil, že to nebyl on, kdo sjednával se spol. MEDAS PLUS obchody, že nebylo prokázáno, že by z tohoto jednání měl nějaký majetkový prospěch kromě běžného zisku z realizovaných obchodů, kdy ani nebylo prokázáno, že by byl seznámen s takovými skutkovými okolnostmi, z nichž by bylo možno dovodit jeho srozumění s jeho účastí na daňovém podvodu, kdy připomíná, že ve vztahu k MEDAS PLUS a dalším společnostem v řetězci, označeným jako missing traderi nebyly zjištěny závadové informace, které by takovýto závěr mohly ospravedlnit. Dle tohoto obžalovaného tedy nelze dovodit, že by jeho jednání bylo kryto úmyslným zaviněním, zákonem předpokládaným a vyžadovaným. Závěrem odvolání proto navrhl, aby po zrušení rozsudku nalézacího soudu byl obžaloby zproštěn.

4. Obžalovaný [jméno] [příjmení] rovněž namítá nezákonnost jak výroku o vině, tak i navazujících výroků o trestech, které mu byly uloženy, s tím, že pro závěr o jeho vině chybí dostatek důkazů, kdy naopak provedené důkazy, jím navržené a listiny jím předložené, potvrzují jeho obhajobu. Vytýká pak nalézacímu soudu, že ač tyto důkazy provedl, nevyvodil z nich náležité závěry, kdy tyto obchody mezi ABK Pardubice a ABK Steel, s níž nebyl v žádném vztahu, a MEDAS PLUS, nevykazují žádné abnormality, kdy tyto obchody jsou jen klasickými obchodními případy, v nichž obě strany vyjednávaly o výhodnosti nákupu a prodeje a s vědomím této skutečnosti ne vždy došlo k uzavření obchodu, ač nabídky ze strany MEDAS PLUS existovaly, což dle tohoto odvolatele prokazuje, že nabídky dodavatelů ABK Pardubice byly prověřovány a posuzovány, přičemž současně je těmito listinami i prokazováno, že MEDAS PLUS působila již od roku 2009 na trhu s hutním materiálem, v tomto směru vytýká nalézacímu soudu, že tyto důkazy a skutečnosti přehlédl či nedostatečně hodnotil, kdy tyto okolnosti zpochybňují správnost závěrů, které nalézací soud učinil, a to jak pokud jde o naplnění objektivní, tak i subjektivní stránky deliktu, kterým jej uznal vinným. Obžalovaný zpochybňuje tvrzení nalézacího soudu o jakési jeho vedoucí roli mezi obchodními zástupci ABK Pardubice, s tím, že neměl sjednání ani stanovenou žádnou kompetenci v rozhodovacích a řídicích činnostech ABK Pardubice, tím méně ve spol. ABK Steel, vytýká nalézacímu soudu, že z takto chybného předpokladu i nesprávně dovodil jeho vědomí o neobvyklosti obchodů s dodavatelem MEDAS PLUS, z nichž bylo dovozováno porušení nároku na odpočet DPH ve smyslu § 72 zákona o DPH. Dle obžalovaného [příjmení] z žádného důkazu nevyplývají jakékoli jeho personální či rozhodovací kompetence ve vztahu k dalším smluvně vázaným obchodním zástupcům ABK Pardubice, nelze ani dovodit, že by prověřoval dodavatele či odběratele ABK Pardubice, stejně jako nelze dovodit, že by kontroloval činnost dalších obchodních zástupců této společnosti. Obžalovaný [příjmení] pouze připouští, že měl svoji kancelář s ohledem na své bydliště v objektu sídla spol. ABK Pardubice a později i sídla ABK Steel, nicméně z výpovědi osob, s nimiž spolupracoval např. [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení], kteří popsali jeho činnost, nevyplývaly žádné jeho řídicí či kontrolní činnosti ve vztahu k dalším zástupcům ABK Pardubice, pouze mu byl svěřen dohled nad stavem zásob ve skladu, kdy ani z této skutečnosti nelze dovozovat takovéto jeho pravomoci ve vztahu k obchodnímu vedení společnosti, neboť při takovémto extenzivním výkladu pojmu obchodního vedení, by bylo nutno dospět k závěru, že formálně vedoucím je osoba, která sbírá podklady od ostatních spolupracovníků či jim jakékoli podklady pro jejich práci poskytuje, přičemž takovýto výklad

nemůže obstát. Dále obžalovaný [příjmení] namítá, že ani z tvrzení nalézacího soudu o jeho roli a činnosti v ABK Pardubice, nelze dovodit závěry, které nalézací soud ve vztahu k jeho vině činí, kdy pro naplnění objektivní stránky skutkové podstaty zločinu podle § 240 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným, je nezbytná existence daňového přiznání, vyplněného takovým způsobem, aby daňovému subjektu vznikl nárok na odpočet DPH, kdy pro vznik daňového přiznání je nezbytná nejen existence obchodních vztahů se subjektem, u něhož lze důvodně a bez pochybností nejen předpokládat, ale i zjistit napojení na dodavatele, který neodvede DPH, dále i přijetí faktury od takového dodavatele za dodání, „daňově závadného zboží“, uskutečnění platby dle takového daňového dokladu, zařazení takovéto faktury mezi účetní doklady, z nichž bude daňové přiznání sestavováno a následné rozhodnutí, že bude ve vztahu k tomuto konkrétnímu obchodu využita možnost realizace odpočtu, dále i vznesení nároku na odpočet vůči správci daně. K žádné z činností dle svého tvrzení neměl obž. [příjmení] příslušné kompetence za daňový subjekt a ani tyto činnosti nevykonával, přičemž na obsah účetních dokladů, na sestavování daňového přiznání za daňový subjekt a na jeho obsah neměl žádný vliv, kdy s ohledem na své postavení u společnosti ani neměl povědomí o obsahu daňového přiznání a o jeho existenci. Obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že dovozuje existenci společného jednání a předchozí dohody všech stíhaných obžalovaných ohledně vyhotovování a uplatňování účetních dokladů do daňových přiznání s cílem zkrátit DPH a vylákat výhodu na této dani, nicméně u něj i dalších obžalovaných, kteří jednali za ABK Pardubice a ABK Steel, dovozuje pouze eventuální úmysl, tedy srozumění s tím, že [jméno] [příjmení] a spol. MEDAS PLUS nemají na trhu s hutním materiálem žádnou historii. V tomto směru má závěry nalézacího soudu odvolatel za nekonzistentní, neboť pokud se měl podílet na předchozí dohodě, lze jen obtížně dovodit pouhé srozumění s jedinou složkou jednání ze všech, které jsou pro spáchání předmětného zločinu nutné. Vytýká pak nalézacímu soudu, že nesprávně dovozuje u něj existenci subjektivní stránky tohoto zločinu, ač nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval jeho vědomost o jakékoli činnosti nezbytné pro spáchání tohoto zločinu. Vytýká pak nalézacímu soudu, že z existence hospodářské krize dovozuje, že tato postihla i ABK Pardubice, ale k tomuto tvrzení neprovedl žádný důkaz, jde tedy pouze o hypotézu, kdy navíc i sám nalézací soud připustil, že k této krizi ve stavebnictví došlo v letech 2008 a 2009, což však neospravedlňuje závěr, že ABK Pardubice a ABK Steel byla v následujících letech v takové situaci, která by vynucovala jednání, které je jim rozsudkem přičítáno. Odvolatel pak poukazuje i na snahu daňového subjektu, pro který pracoval, být ve vztahu ke svým dodavatelům maximálně obezřetný, prověřovat jejich daňovou spolehlivost, kdy z provedených důkazů vyplynulo, že vyčerpal všechny možnosti, které v rámci této činnosti měl, což odvolatel doložil i důkazy, které nalézacímu soudu předložil, kdy tyto důkazy, stanovisko daňového poradce [jméno] [příjmení] a Finanční správy ČR ze dne 15. 5. 2017 nekorespondují se závěry, které nalézací soud učinil, kdy prověřit spolehlivost dodavatele mohl daňový subjekt a jeho pracovníci pouze veřejně dostupnými rejstříky, a to v rejstříku obchodním, insolvenčním a registru nespolehlivých plátců. Obžalovaný [příjmení] pak poukazuje na výpověď pracovníka správce daně Ing. [jméno] [příjmení], z níž plyne, že pro obchod ze dne 23. 1. 2013, na kterém je správcem daně demonstrováno abnormální snížení ceny v případě dodávky MEDAS PLUS oproti dodávce téhož zboží z hutí od spol. VALSABIA, kdy daňová správa nemá žádné reálné podklady, kdy z dokladů, které předložila, není vstupní ani konečná cena obchodovatelného materiálu zjištělná. Údaje z trestního oznámení správce daně, které převzal nalézací soud, jsou tedy dle tohoto svědka bez výpovědní hodnoty, což nalézací soud nevzal v úvahu, stejně jako závěry znaleckého posudku Ing. [příjmení], byť tvrdí, že jeho závěry vzal v úvahu, kdy přes tyto závěry a skutečnosti nalézací soud bez dalšího považuje ceny všech obchodů za nepřiměřeně nízké, ovlivněné neodvedením DPH, kdy z těchto okolností dovozuje, že jde o řetězový podvod, jehož průběh v odůvodnění rozsudku popisuje, přičemž současně konstatuje složitější situaci ohledně usvědčení obž. [příjmení], [příjmení] a [příjmení] ze zapojení do popsanych obchodů. vytýká pak nalézacímu soudu, že ve vztahu k jeho osobě a závěru o jeho vině kromě údajné znalosti trhu s hutním materiálem a možnosti rozpoznat absenci historie MEDAS PLUS na tomto trhu se nijak dále znaky zločinu, za který jej odsoudil, nezabýval. Odvolatel konstatuje, že nalézací soud

připomíná, že se tomuto obžalovanému dostalo upozornění ve vztahu k problematickým firmám, s nimiž ABK Pardubice obchoduje v rozhovoru s Ing. [jméno] [příjmení], přičemž on tyto informace předal subjektu, pro kterého obchodní zastoupení vykonával, přičemž vedení společnosti se tímto problémem zabývalo, kdy z výpovědi Ing. [příjmení] vyplývá, že byla aplikována možná opatření k prověření dodavatelů, kdy tato opatření byla vyhodnocena jako dostatečná, pokud tedy nalézací soud hodnotí takovýto přístup za nedostatečný, přes skutečnost, že z výpovědi svědka ing. [příjmení] vyplynulo, že v daném období nebyl daňový subjekt tehdy dostupnými prostředky zjistit daňové problémy MEDAS PLUS případně dalších společností v řetězci, které tomuto dodavateli ABK Pardubice či [příjmení] [příjmení] předcházely, neboť tyto společnosti nebyly evidovány jako nespolehliví plátcí DPH v evidenci daňové správy. Obžalovaný [příjmení] tedy zpochybňuje, že by se skutek, který mu je kladen za vinu stal, že by byla naplněna objektivní stránka tohoto deliktu, kdy nelze ani dovodit subjektivní stránku, a to ani v podobě nepřímého úmyslu. Závěrem odvolání proto primárně navrhl, aby rozsudek byl jako nesprávný a nezákonný zrušen a on byl podle § 226 písm. b/ tr. řádu obžaloby zproštěn. Ve vztahu k výroku o trestu pak obžalovaný [příjmení] brojí především proti výroku o trestu propadnutí majetku, který mu byl rovněž uložen, a to nad rámec závěrečného návrhu státního zástupce, kdy dle odvolatele se nalézací soud ani nevypořádal se zákonnými podmínkami § 66 odst. 1 tr. zákoníku pro uložení tohoto trestu, zejména s podmínkou, že pachatel pro sebe nebo jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch, kdy znovu opakuje, že ve své pozici ve vztahu k daňovému subjektu nebyl schopen žádným aktivním jednáním opatřit daňovému subjektu majetkový prospěch, kdy v tomto směru nemohl ani vyvíjet snahu o získání majetkového prospěchu pro sebe či jiného. Zdůrazňuje svoji nulovou znalost o účetnictví a daňových povinnostech, kdy tyto skutečnosti vylučují možnost jeho srozumění se všemi znaky objektivní stránky stíhaného zločinu. Obžalovaný [příjmení] pak poukazuje na skutečnost, že nalézací soud na jedné straně dospěl k závěru o existenci okolností podmiňujících použití ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody a na druhé straně ukládá tak razantní trest jakým je trest propadnutí majetku, kdy pro uložení takto represivního trestu u něj nejsou dány zákonné podmínky. Obžalovaný [příjmení] zdůrazňuje, že v letech 2012 a 2013 se věnoval vzniku spol. Hutní servis, s.r.o., která neměla být obchodníkem s hutním materiálem, ale výrobcem, kdy tomuto projektu věnoval veškeré úsilí, v důsledku toho i klesly jeho příjmy vyplývající z obchodního zastoupení ABK – Pardubice, kdy přes skutečnost, že spol. Hutní servis, s.r.o., neměla s předmětným případem nic společného, i vůči jejímu majetku byly vydány správcem daně zajišťovací příkazy, což znemožnilo realizaci záměru a vedlo k likvidaci této společnosti. Jeho klesající příjmy jsou potvrzovány i daňovými přiznáními k dani z příjmů, které podával za roky 2011 až 2014. Následující tři roky jen obtížně hledal zaměstnání v oboru obchodní činnosti, je sužován psychickými problémy, pramenícími z tohoto trestního stíhání. Dále poukazuje na svoji rodinu, kdy má dvě nezletilé děti, společně s manželkou vlastní rodinný dům, na jehož stavbě se osobně podílel, přitom jej nabyt v období, které předcházelo tvrzené trestné činnosti, což v rámci odvolání doložil i výpisy z katastru nemovitostí a kupní smlouvou na dům ze dne 30. 7. 2001, kdy dům byl kolaudován dne 11. 1. 2006. I další majetek, který vlastní, nabyt dříve, než mělo k trestné činnosti dojít, což opět obžalovaný doložil v doplňku odvolání doklady, které potvrzují dobu a způsob jeho nabytí. Obžalovaný pak poukazuje na skutečnost, že nikdy nežil nadstandardním způsobem života, jeho příjmy odpovídaly výdajům, které činil. V současné době je nucen z důvodu zajištění svých úspor uzavírat další závazky za účelem zajištění potřeb své rodiny, kdy potřeby rodiny jsou hrazeny především příjmy jeho manželky. Vytýká nalézacímu soudu, že nezkoumal jeho poměry osobní, rodinné a majetkové, kdy pro toto zkoumání ani nalézací soud neměl dostatek důkazů. Trest propadnutí majetku by pro něj a jeho rodinu měl likvidační dopad, uložení trestu propadnutí majetku tedy nemá ani za smysluplné ani za zákonné, zejména když trestnou činností nezískal žádný majetkový prospěch. Závěrem této části odvolání, směřující proti výroku o trestu proto navrhl, aby odvolací soud od uložení tohoto druhu trestu upustil, eventuálně tento trest nahradil přiměřeným peněžitým trestem, který by odpovídal jeho majetkovým poměrům.

5. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání ve vztahu k výroku o vině namítá, že nalézací soud nesprávně hodnotil provedené důkazy, kdy z těchto důkazů nalézacím soudem provedených nelze uzavřít, že by se dopustil jednání, které je mu rozsudkem kladeno za vinu, a to ani ve formě eventuálního úmyslu. Namítá, že nebylo prokázáno, že by po předchozí dohodě, v úmyslu zkrátit DPH a získat výhodu na této dani při dodávkách výrobků z betonářské oceli z jiného členského státu EU pro spol. ABK – Pardubice a ABK – [příjmení], jednal tak, jak mu nalézací soud ve svém rozsudku přičítá, tedy tak, že se vědomě podílel na řetězových obchodech s tímto zbožím s cílem shora konstatovaným. Vytýká nalézacímu soudu, že nesprávně presumuje povědomí jeho i dalších osob, jednajících za ABK – Pardubice a ABK – Steel, že zboží nakupované od MEDAS PLUS je zatíženo daňovým podvodem, kdy jim nalézací soud nesprávně přičítá předchozí dohodu na takovémto jednání. Dle obžalovaného nic z těchto tvrzení nalézacího soudu nebylo prokázáno, ve skutečnosti nevěděl a ani vědět nemohl, že MEDAS PLUS obstarává zboží podvodným způsobem, kdy žádný důkaz, který by prokázal opak, nebyl soudem proveden, stejně jako nebyl proveden žádný důkaz, který by potvrzoval jeho aktivní zapojení do obchodů mezi MEDAS PLUS a jejími dodavateli, kdy jak on, tak i další osoby jednající za ABK – Pardubice či ABK – Steel, jednali pouze se spoluobžalovaným [příjmení] a jeho zaměstnanci v MEDAS PLUS. Ve vztahu k výpovědi spoluobžalovaného [příjmení] pak namítá, že usvědčuje pouze obžalovaného [příjmení], kdy sám obž. [příjmení] uvedl, že jeho, [příjmení] a [příjmení] vůbec nezná, nikdy s nimi nejednal, tito obžalovaní se obchodů mezi „jeho společnostmi“ a MEDAS PLUS nijak nepodíleli, přičemž příjmy plynoucí z neodvádění DPH na vstupu plynuly obž. [příjmení] a dále i [příjmení], nikoli tedy osobám z ABK. Obžalovaný [příjmení] opakuje svoji obhajobu, že za společnosti ABK realizoval zcela standardní obchody s MEDAS PLUS, za zcela standardních podmínek, při prodejních cenách, které nelze označit za podezřelé, což připouští i soud nalézací, kdy tento závěr potvrzuje i znalecký posudek ing. [příjmení]. Dle odvolatele závěr o jeho vině by mohl být učiněn pouze v případě, že by se podařilo prokázat jeho aktivní zapojení do dalších fází řetězových obchodů, tedy do obchodů, které předcházely nákupu zboží společnostmi ABK od MEDAS PLUS, což prokázáno nebylo. Obžalovaný namítá, že docházelo mezi spol. ABK a MEDAS PLUS pouze k běžnému obchodování, způsobem odpovídajícím oboru, přičemž nezřídka obchod nebyl uzavřen, neboť se prodávající MEDAS PLUS a kupující jedna ze spol. ABK nedohodly, kdy i tato skutečnost vylučuje jeho vinu. Ve vztahu k tvrzení nalézacího soudu, že MEDAS PLUS neměla významnou historii v obchodech s betonářskou ocelí, což muselo být obžalovaným působícím v ABK známo a podezřelé, obžalovaný namítá, že soud absenci historie MEDAS PLUS na trhu s tímto zbožím přeceňuje, kdy na tomto trhu se běžně objevovalo velké množství nových firem, případně firem ryze obchodních, bez skladovacího zázemí, kdy pouze ze skutečnosti, že MEDAS PLUS nebyla známá na trhu, nelze dovozovat nic negativního. Navíc obžalovaný argumentuje i tím, že MEDAS PLUS sklady disponovala, byť jen zapůjčenými a měla i jiné odběratele než spol. ABK, kdy navíc ani MEDAS PLUS nebyla evidována jako nespolehlivý plátců DPH. Za této situace dovozuje tento odvolatel, že měl být obžaloby zproštěn. Dále namítá, že tak, jak je výrok o vině formulován, je ve zjevném nesouladu s jeho odůvodněním. Pokud totiž nalézací soud konstatuje, že u něj dovedl naplnění skutkové podstaty stíhaného deliktu v nepřímém úmyslu a konstatuje, že obžalovaný a další osoby jednající za ABK musely být minimálně srozuměny s tím, že nakupované zboží od MEDAS PLUS je zatíženo daňovým deliktem a současně připouští, že ceny, za které bylo toto zboží nakupováno od MEDAS PLUS bylo jen nepatrně levnější oproti cenám konkurence a nešlo tedy o ceny ponížené o výši neodvedené DPH na vstupu, kdy takto nalézací soud v zásadě konstatuje, že spol. ABK, resp. osoby za ni jednající, včetně jeho, se nepodílely přímo na krácení DPH a nezískávaly daňovou výhodu, přičemž tento závěr je v příkrém rozporu s výrokem o vině, kde se hovoří o tom, že obžalovaný jednal, „po předchozí dohodě, v úmyslu zkrátit DPH a neoprávněně získat daňové výhody ...“. Dle odvolatele již z tohoto se jeví rozsudek nesprávný a nepřezkoumatelný. Tento odvolatel pak zpochybňuje s vědomím popisu skutku i právní kvalifikaci svého jednání a jednání obžalovaných [příjmení] a [příjmení], kdy dovozuje, že jejich jednání mělo být za situace, kdy nalézací soud dospěl k závěru, že nakupovali od MEDAS PLUS zboží zatížené

daňovým deliktem, posouzeno jako trestný čin podílnictví. Ve vztahu k výroku o trestu pak tento obžalovaný namítá nesprávnost výroku o trestu, a to trestu propadnutí majetku, jehož uložení má za nepodložené a nepřezkoumatelné, kdy ani z odůvodnění rozsudku, s výjimkou paušálního konstatování, že trestnou činností měla být zkrácena daň ve výši přes sto milionů Kč, soud nijak neodůvodňuje, na základě jakých úvah a jakých podkladů, dospěl k závěru, že je mu třeba uložit trest propadnutí majetku, a to celého jeho majetku. V této souvislosti vytýká nalézacímu soudu, že se nezabýval hodnotou jeho majetku, ani faktickým dopadem uloženého trestu pro něj, nehodnotí tento trest ve vztahu k prospěchu, který měl dle výroku o vině mít on či společnosti ABK – Pardubice a ABK – Steel, nezkoumal ani přiměřenost tohoto trestu a ani nijak jinak své rozhodnutí neodůvodnil. Odvolatel namítá, že s ohledem na znění ustanovení § 66 odst. 1 tr. zákoníku, je nutno zkoumat kromě okolností spáchaného trestného činu i poměry pachatele, kterému je tento trest ukládán, včetně poměrů rodinných a majetkových, kdy v této souvislosti odvolatel zdůrazňuje, že nemovitý majetek, který vlastní nabyt dlouho před tvrzeným spácháním trestné činnosti, nepochází tedy a ani nemůže pocházet z trestné činnosti, pro kterou je stíhán. Ač tato skutečnost uložení trestu propadnutí majetku nevylučuje, jde dle odvolatele nepochybně o skutečnost, kterou měl nalézací soud zhodnotit při úvahách, zda je uložení tohoto trestu na místě či nikoli, případně v jakém rozsahu je uložení tohoto trestu nezbytné. Trest propadnutí majetku má tedy odvolatel za zjevně nesprávné, rozsudek je v tomto směru nepřezkoumatelný, porušuje zásady trestního řízení a porušuje jeho ústavně chráněná práva. Závěrem odvolání proto i on navrhl, aby byl rozsudek zrušen v celém rozsahu a on byl obžaloby zproštěn, případně aby po zrušení rozsudku byla věc nalézacímu soudu vrácena k novému rozhodnutí.

6. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání vytýká nalézacímu soudu nesprávné a nedostatečné zjištění skutkového stavu i nesprávné právní posouzení věci a nepřezkoumatelnost rozsudku. Dále vytýká i procesní vady řízení, které předcházelo vyhlášení odvoláním napadeného rozsudku a nepoužitelnost důkazů, o které nalézací soud závěr o jeho vině opřel. Ve vztahu k výpovědi spoluobžalovaného [příjmení], která jej dle nalézacího soudu usvědčuje z přímého úmyslu zkrátit DPH a vylákat výhodu na této dani a z jednání, kterým se předmětného trestného činu měl dopustit, kdy tuto výpověď mají potvrzovat i e-mailové objednávky, z nichž má být zřejmé, že dochází k přeobjednávání od konečného odběratele ABK – Pardubice a ABK – Steel až k dodavateli BE Group Slovakia, kdy dále jej má usvědčovat i skutečnost, že nemá na trhu s hutním materiálem žádnou historii, kdy jeho role při páchaní trestné činnosti má vyplývat i z korespondence se spol. BE Group Slovakia, kdy z této korespondence je zřejmé, že docházelo k přeposílání objednávek od obchodních zástupců ABK – Pardubice a ABK – Steel, tento odvolatel namítá, že došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, kdy cituje rozhodovací praxi a judikaturu Ústavního soudu ve vztahu k těmto zákonným ustanovením, vytýká nalézacímu soudu, že nekriticky uvěřil tvrzení spoluobžalovaného [příjmení], kdy tuto jeho výpověď nekonfrontoval s dalšími provedenými důkazy a nezkoumal rozpory, které z tvrzení [příjmení] s porovnáním s dalšími důkazy vyplynuly. Dále tento odvolatel vytýká nalézacímu soudu, že neprovedl řadu dalších důkazů, které navrhl, přičemž tyto důkazy mohly tvrzení obž. [příjmení] o jeho účasti na tvrzené trestné činnosti dále zpochybnit. V této souvislosti odvolatel poukazuje na skutečnost, že vedle něj se obž. [příjmení] snažil svalit trestní odpovědnost i na [jméno] [příjmení], který sice byl vyslechnut, ale nevypovídal. Pokud jde o tvrzení [jméno] [příjmení] ve vztahu k jeho osobě, poukazuje na tvrzení, že to měl být on, kdo měl zajistit slovenské dodavatele BE Group Slovakia, VALSABBIA, kterým pak měl rovněž on posílat objednávky e-maily, přičemž od těchto společností pak chodily faktury a jim se za dodané zboží platilo. Tento odvolatel pak poukazuje na rozpory mezi tvrzeními obž. [příjmení] a svědka [jméno] [jméno], klíčového manažera BE Group Slovakia, který tvrzení [příjmení] vyvrací, když uvedl, že jeho společnost ani jeho nezná a neobchodoval s nimi. Dále tento svědek uvedl, že za odběratelské společnosti EXTRA MACHINERY, NEXT BUSINESS CORPORATION, TENLOFT, jednal obž. [příjmení], u první z těchto společností jako obchodní ředitel, u dalších jako zástupce, s nímž se opakovaně setkal a jednal s ním o předmětných obchodech. Z výpovědi svědka je tedy dle tohoto odvolatele

vyvráceno tvrzení obž. [příjmení] o tom, že to byl obž. [jméno] [příjmení], kdo zajistil slovenské dodavatelské společnosti. Vytýká nalézacímu soudu, že se těmito rozpory vůbec nezabýval. V souvislosti se snahou zpochybnit tvrzení obž. [příjmení] pak tento odvolatel vytýká nalézacímu soudu, že nevyslechl pracovníky slovenské BE Group Slovakia, k tomu, zda obž. [příjmení] znají a zda s ním jednali, stejně tak vytýká to, že nevyslechl ani jednatele společnosti [příjmení] s.r.o., a společníka této společnosti pana [příjmení], kdy o této obž. [příjmení] uvedl, že za ni nejednal, neprováděl platby a nevystavoval faktury, přičemž i tento svědek se mohl vyjádřit k tomu, zda obž. [příjmení] znal a zda měl s touto společností něco společného. Nevyslechnutí těchto svědků pak dle tohoto odvolatele mu znemožnilo jeho obhajobu i možnost vyvracet tvrzení obž. [příjmení] a takto zpochybňovat jeho věrohodnost. Takovýto postup má za rozporný s principem presumpce neviny, kdy dle platné judikatury, pokud existují jakékoli rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obžalovaného, ale je nutno vykládat je v jeho prospěch. Odvolatel namítá, že tyto existující důvodné pochybnosti nelze odstranit provedením dalšího důkazu, s tím, že ani vysoký stupeň podezření dle platné judikatury Ústavního soudu není s to vytvořit zákonný podklad pro odsouzení, neboť trestní řízení vyžaduje ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který je možno od lidského poznání vyžadovat. Dle odvolatele nalézací soud tyto zásady a požadavky nerespektoval, vyšel pouze nekriticky z výpovědi [příjmení] a nezabýval se rozpory mezi jeho tvrzeními a skutečnostmi vyplývajícími z dalších důkazů, zejména výpovědi svědka [jméno]. Již z těchto důvodů má skutkové závěry nalézacího soudu za chybné a nepřezkoumatelné. V tomto směru namítá nerespektování požadavků na odůvodnění rozsudku z hlediska ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, kdy při takovýchto rozporných zjištěních bylo povinností nalézacího soudu klást zvýšené požadavky na vyvození závěrů o tom, které skutečnosti vzal za prokázané, o která zjištění tyto své závěry opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, kdy tyto požadavky na něj kladené nalézací soud nerespektoval, proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítá, že jako jednatel MEDAS PLUS nevěděl, jakým způsobem spoluobžalovaný [příjmení] opatřuje zboží, které jeho společnosti dodává, že při vstupu tohoto zboží na území ČR neodvádí příslušnou DPH, kdy s výjimkou lživé výpovědi obž. [příjmení] dle tohoto odvolatele neexistuje žádný důkaz, který by jej usvědčoval z toho, že věděl, že DPH z jemu dodávaného zboží není přiznáváno a hrazeno, netušil tedy, že zboží dodávané jeho společností je zatíženo daňovým podvodem, kdy všechny společnosti, které MEDAS PLUS zboží dodávaly, řídil obž. [příjmení], přičemž také osoby, které formálně stály v jejich čele, ztotožnily právě obž. [příjmení] jako osobu, která činnost těchto společností řídila, kdy jej – obž. [příjmení] tyto osoby neznaly, nebo pouze vzdáleně, kdy z výpovědi těchto osob ani nevyplynulo, že by se nějak na řízení těchto společností podílel. Odvolatel pak poukázal v této souvislosti i na výpověď samotného obž. [příjmení], který připustil, že peníze z účtů těchto společností vybíral, byť současně tvrdil, že je předával [jméno] [příjmení], tedy nikoli jemu. Obžalovaný [příjmení] zároveň připouští, že od těchto společností řízených obž. [příjmení] přebíral zboží za ceny, které byly konkurence schopné, nestaral se však o původ tohoto zboží, nevěděl tedy, jak je obž. [příjmení] získal a nevěděl ani, že při jeho prodeji nebyla přiznána a uhrazena DPH, kdy krácení daní jeho dodavatelem, o čemž nevěděl, mu nemůže dle jeho přesvědčení být kladeno k tíži, přičemž opak tvrdí ve své lživé výpovědi jen obž. [příjmení]. Nelze tedy dovodit dle tohoto odvolatele naplnění subjektivní stránky stíhaného deliktu u jeho osoby. Dále tento odvolatel vytýká nalézacímu soudu i skutečnost, že vyšel z údajů správce daně a nepokusil se dle něj správnost těchto údajů ověřit, kdy údaje z trestních oznámení správce daně se objevily i v obžalobě a následně v rozsudku nalézacího soudu, kdy se nalézací soud dle odvolatele nezabýval jednotlivými významnými údaji, výši zkrácené daně, tím zda a v jakém rozsahu některá ze zúčastněných společností daň zaplatila nebo jí byla následně stržena, od kdy do kdy byly jednotlivé společnosti plátcem DPH a v jakém období se na ně vztahovala povinnost daň přiznat a zaplatit, kdy v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že společnost DELFIORE vznikla až 4. května 2011 a přes tuto skutečnost je uváděna již v řetězcích dodavatelských společností pro ABK- Pardubice od ledna 2011 až do června 2012, přičemž jako plátce DPH je registrována až od 31. 10. 2011, tudíž za situace, kdy po určité tvrzené období, kdy

měla působit jako jedna ze společností v řetězci fiktivních dodavatelů ABK- Pardubice nemohla nic dodávat, protože neexistovala, ale nemohla ani krátit DPH, neboť nebyla jejím plátcem. Odvolatel obž. [příjmení] tedy vytýká nalézacímu soudu, že pouze mechanicky převzal stejně jako předtím obžaloba tvrzení správců daně, a to v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu, z níž vyplývá, že otázku rozsahu daňové povinnosti a jejího nesplnění, nelze dovozovat v rámci trestního řízení pouze z tvrzení správce daně, kdy tyto právní otázky musí řešit a zodpovědět právě příslušný orgán činný v trestním řízení, který ve věci rozhoduje, a to na podkladě provedených důkazů v rámci tohoto trestního řízení. K tvrzení nalézacího soudu, že jej usvědčují i objednávky zboží ABK- Pardubice či ABK-Steel u zahraničního dodavatele zboží, např. BE Group Slovakia, pak tento odvolatel namítá, že nalézací soud nepochopil běžný průběh obchodního styku, kdy obchodník objednává závazně zboží až tehdy, když má pro toto zboží zajištěn odbyt, kdy obchodník, který není výrobcem, poptává u svých dodavatelů to zboží, které je u něj poptáváno jeho zákazníkem, tedy odběratelem, kdy dle odvolatele z této běžné obchodní praxe je vytvářena nesprávně usvědčující okolnost, s čímž vyslovuje nesouhlas. Ve vztahu k listinným důkazům, které dodaly do spisu slovenské orgány v rámci vyžadované právní pomoci, kdy se jedná o kopie listin, které mají tvořit údajnou e-mailovou korespondenci společnosti BE Group Slovakia, pak obžalovaný [jméno] [příjmení] namítá, že tyto listiny slovenské orgány získaly pravděpodobně v rámci prohlídek jiných prostor nebo pozemků, které provedly policejní orgány Slovenské republiky dne 12. 3. 2014 v prostorách společnosti BE Group Slovakia, kdy tento odvolatel zpochybňuje pravost těchto listin i skutečnost, že by se jednalo o skutečnou e-mailovou korespondenci realizovanou na výpočetní technice této společnosti, přičemž namítá i zákonnost použití těchto listin v zahraničí, tedy v rámci vedeného trestního řízení v této trestní věci v tuzemsku, kdy nalézací soud přes všechny tyto jeho námitky, aniž by se jimi zabýval, z těchto důkazů vyšel a činil z nich svá skutková zjištění, která mu přičítá k tíži. Tento postup nalézacího soudu má za nesprávný, namítá, že tyto důkazy proti němu nelze použít, neboť nebylo nijak ověřeno, že kopie korespondence odpovídá reálné korespondenci, která proběhla mezi korespondujícími stranami. V této souvislosti poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 4 Tz 93/2007, který konstatoval, že je nutno považovat za nedostatek, pokud je v důkazním řízení vycházeno z pouhé kopie listin, aniž by byla ověřena jejich shoda s originálem těchto písemností. Dále argumentuje i rozhodovací praxí Ústavního soudu např. rozhodnutím I. ÚS 368/15, dle něhož je nutno pečlivě posuzovat, zda důkazní prostředek byl opatřen způsobem, jenž nezpochybňuje spolehlivost v něm obsažené informace a v případě pochybností je nutno správnost informace objektivně prověřit, přičemž v odůvodnění rozhodnutí je povinností soudu se s těmito pochybnostmi náležitě vypořádat v rámci zásady volného hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu, viz např. i rozhodnutí III. ÚS 1104/08, dle něhož není v souladu s požadavky § 125 odst. 1 tr. řádu, pokud soud opomene v odůvodnění svého rozhodnutí vyložit, jak dospěl k závěru o spolehlivosti důkazního pramene, jakým jsou např. nekvalitní záběry z technického zařízení, které nebylo orgány činnými v trestním řízení zkoumáno. Odvolatel tedy vytýká nalézacímu soudu neproověření pravosti listin, z nichž vycházel, které získal v rámci právní pomoci ze Slovenska, v čemž spatřuje zkrácení svých práv na spravedlivý proces, když pravost těchto listin nebyla spolehlivě ověřena, a to přes jím uplatňované námitky. Nezákonnost použití těchto listin jako důkazu pak dále odvolatel spatřuje i v tom, že dle něj byly v rámci právní pomoci vydány tyto listiny nezákonně, a to s odkazem na § 42 odst. 2 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, kdy se soud otázkou použitelnosti těchto listin z tohoto hlediska nezabýval, jinak by zjistil, že obstarané důkazy v rámci prováděné prohlídky ve společnosti BE Group Slovakia požadavkům na zákonnost jejich obstarání dle českého právního řádu neodpovídají, kdy k zodpovězení otázky jejich zákonnosti dle slovenského právního řádu si nalézací soud podklady nevyžádal. Z hlediska českého právního řádu totiž odvolatel namítá, že provedená prohlídka v sídle slovenské společnosti BE Group Slovakia nebyla nařízena soudem, tedy v přípravném řízení soudcem, v řízení před soudem předsedou senátu, proto již z tohoto důvodu požadavkům tuzemského právního řádu neodpovídá, kdy navíc byla prohlídka provedena

12. března 2014, tedy před zahájením trestního stíhání v této trestní věci, kdy poukazuje na požadavky řádného odůvodnění takového neodkladného či neopakovatelného úkonu, které nemá v dané věci za splněné, v této souvislosti se opět dovolává rozhodovací praxe ústavního soudu ČR s poukazem na rozhodnutím I. ÚS 3369/2010 či II. ÚS 3073/2010 a I. ÚS 515/2012 odvolatel pak vytýká nalézacímu soud, že nezkoumal, kdo tuto prohlídku sídla BE Group Slovakia nařídil a jak požadavek na provedení prohlídky odůvodnil. Tento požadavek je přitom důvodný i z hlediska slovenského právního řádu a dodržení zákonných podmínek pro tuto prohlídku dle něj, kdy odvolatel cituje § 101 trestného poriadku Slovenské republiky, dle něhož prohlídku jiných prostor a pozemků může být nařízena prokurátorem, anebo s jeho souhlasem policejním orgánem, avšak příkaz k takové prohlídce musí být řádně odůvodněn, kdy v této souvislosti se odvolatel dovolává rozhodnutí Ústavního soudu Slovenské republiky sp. zn. III. ÚS 172/2010, který požadavek řádného zdůvodnění podrobně rozebírá z hlediska záruky zákonnosti a ústavnosti takového úkonu. Odvolatel obž. [jméno] [příjmení] tedy namítá, že bylo povinností nalézacího soudu zkoumat, na základě čeho byla tato prohlídka provedena, kdo ji nařídil a jakým způsobem nezbytnost jejího provedení odůvodnil, kdy bez objasnění těchto okolností není pak možno dle něj učinit závěr o zákonnosti opatření těchto důkazů a tedy i o jejich použitelnosti, přičemž pokud nalézací soud na tuto činnost rezignoval a důkazy přesto použil, dokazování je v tomto směru nezákonné. Ve vztahu k výroku o trestu pak obžalovaný [jméno] [příjmení] namítá jeho nepřiměřenou přísnost, jak pokud jde o trest odnětí svobody, tak i pokud jde o trest propadnutí celého jeho majetku, kdy zejména tento druhý trest je naprosto likvidační nejenom pro něj, ale i pro jeho rodinu, kdy poukazuje na skutečnost, že veškeré jemu zajištěné majetkové hodnoty nabyly dávno před tím, než došlo k tvrzené trestné činnosti, takže tyto majetkové hodnoty nemohly být nabyty tvrzenou trestnou činností. Uložené tresty tedy považuje za exemplární a zcela nespravedlivé. Závěrem odvolání proto obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby odvoláním napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena nalézacímu soudu k novému rozhodnutí.

7. Obžalovaný [jméno] [příjmení] jako jediný z obžalovaných ve svém odvolání zpochybňuje pouze výrok o trestu, který mu byl nalézacím soudem uložen, kdy tento trest považuje za nepřiměřeně přísný, kdy nalézací soud dle něj kladl nadměrný důraz na okolnosti přitěžující, aniž by přihlédl i k okolnostem polehčujícím. Tento odvolatel sice připouští, že byl odsouzen za více trestných činů, namítá však, že nebyl zohledněn jeho postoj k probíhajícímu trestnímu řízení, kdy zásadním způsobem přispěl k objasnění trestné činnosti ostatních obžalovaných, kdy ve svém doznání podrobně popsal a vysvětlil, jakými mechanismy docházelo ke krácení DPH, včetně toku peněžních prostředků, přičemž bez této jeho výpovědi by objasnění předmětné trestné činnosti bylo mnohem komplikovanější a je otázkou, zda by k jejímu objasnění vůbec došlo. Odvolatel poukazuje na ustanovení § 39 tr. zákoníku, kdy namítá, že byl při páchání trestné činnosti osobou druhořadého významu, plnicí pokyny obžalovaného [příjmení], přičemž závažnost a škodlivost jeho jednání je mnohem méně významná než u dalších obžalovaných. Odvolatel pak poukazuje i na svůj zdravotní stav a jeho prognózu, kdy namítá, že si uvědomil škodlivost svého jednání, lituje jej a svým postojem k řízení i k trestu, který již vykonává, prokázal, že je schopen nápravy, přeje si návrat k rodině, která mu i ulehčí návrat do normálního života po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, kdy zdůrazňuje i skutečnost, že před uložením tohoto souhrnného trestu byl osobou bezúhonnou, žijící spořádaným životem. S vědomím této argumentace má za postačující trest, který mu uložil již Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4. 12. 2015 pod sp. zn. 54 T 10/2013 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 7. 2016 č. j. 5 To 32/2016-2191, proto navrhl zrušení výroku o souhrnném trestu k tomuto odsouzení a upuštění od uložení trestu souhrnného.

8. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání, přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám odvoláními nevytýkaným, mohl odvolací soud přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost

výroků rozsudku, proti nimž byla odvolání obžalovanými podána. Na podkladě takovéhoho přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 tr. řádu, pak odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jsou částečně důvodná, a to ve vztahu k výroku o trestu, kterým jim byl uložen podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí majetku, a to z důvodů dále rozvedených. Ve vztahu ke všem podaným odvoláním obžalovaných je však především nutno konstatovat, že tato odvolání jsou řádnými opravnými prostředky proti rozsudku nalézacího soudu a byla podána k tomu oprávněnými osobami z hlediska ustanovení § 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu, kdy podaná odvolání splňují požadavky kladené na tento řádný opravný prostředek z hlediska lhůty k jejich podání a místa jejich podání a splňují i zákonem požadované náležitosti tohoto opravného prostředku ve smyslu ustanovení § 249 tr. řádu a nic tedy nebrání z jejich podnětu meritornímu přezkoumání napadeného rozsudku.

9. Předně je nutno k námitkám obžalovaných obecně konstatovat, že nalézací soud při důsledném šetření práv obžalovaných na obhajobu, provedl pro meritorní rozhodnutí v zásadě všechny významné důkazy, které mohly přispět k objasnění věci, kdy provedenými důkazy byly v zásadě zodpovězeny všechny rozhodné skutečnosti významné pro meritorní rozhodnutí o vině obžalovaných, když nalézací soud tyto důkazy v rámci hlavního líčení provedl zcela v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při poskytnutí těmto obžalovaným možnosti uplatnění všech práv obhajoby, které jsou obžalovaným a jejich obhájcům v rámci trestního řízení přiznávány, kdy z těchto důkazů nalézací soud učinil i zcela správné závěry ve vztahu ke skutkovým zjištěním a vině jednotlivých obžalovaných i k míře jejich účasti na spáchané trestné činnosti, jak bude dále uvedeno. Rozsah dokazování provedeného ze strany nalézacího soudu tedy byl shledán, přes námitky obžalovaných v tomto směru, zcela v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, přičemž takto provedené důkazy nalézací soud hodnotil postupem předpokládaným v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a v tomto směru dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům, které také byť stručně vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v zásadě v rozsahu předpokládaném ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu, přičemž v tomto směru je možno na tyto skutkové i právní závěry učiněné nalézacím soudem ve vztahu k vině obžalovaných předmětnou trestnou činností odkázat, neboť s těmito závěry se Vrchní soud v Praze v zásadě zcela ztotožnil. Pokud pak nalézací soud odmítl návrhy jednotlivých obžalovaných na doplnění dokazování, především o výslech dalších svědků obhajobou navrhovaných, je nutno, že tento svůj postup nalézací soud přesvědčivě odůvodnil ve svém rozsudku (str. 101 a 102 rozsudku), kdy vysvětlil, proč tyto návrhy na doplnění dokazování má za nadbytečné a proč k objasnění věci nemohou nijak zásadněji přispět, kdy i v tomto směru se lze s argumentací soudu nalézacího ztotožnit, kdy je nutno připomenout, že není povinností soudu provést všechny důkazy stranami řízení navrhované, kdy je nezbytné provádět dokazování jen v rozsahu nezbytném z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, přičemž následně je však povinností soudu vysvětlit ve svém rozhodnutí, proč další návrhy na doplnění dokazování má za nadbytečné, aby nedošlo k opomenutí důkazů, přičemž této své povinnosti, dané trestním řádem se nalézací soud zhostil v rámci odůvodnění svého rozhodnutí v dostatečné míře. Rovněž je možno i konstatovat, že řízení před nalézacím soudem i orgány činnými v přípravném řízení bylo v zásadě koncentrované a bez závažnějších průtahů, které by mohly ospravedlnit z tohoto důvodu uložení obžalovaným mírnějších trestů.

10. K jednotlivým uplatněným námitkám obžalovanými, je pak možno konstatovat, že provedené důkazy před nalézacím soudem skutečně jejich vinu prokazují v rozsahu, který ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu vyžaduje, rozhodně tedy nelze souhlasit s tvrzením obžalovaného [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kteří z výsledků provedeného dokazování dovozují, že provedené důkazy jejich vinu zpochybnily či dokonce vyvrátily s tím, že se skutek, tak jak je jim kladen za vinu nestal a ani stát nemohl. Nalézací soud, jak již bylo výše konstatováno provedl pro své skutkové závěry dokazování v potřebném rozsahu, přičemž následně i tyto provedené důkazy hodnotil způsobem, který je zcela v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a z provedených důkazů učinil

odpovídající skutková zjištění, která prokazují nejenom vzájemnou součinnost všech obžalovaných při páčání předmětné trestné činnosti, ale i úmyslnou formu zavinění, kdy všichni stíhaní obžalovaní ve vzájemné součinnosti jednali tak, aby s pomocí nastrčených firem na počátku řetězců, společností, které svoji daňovou povinnost neplnily, dosáhli zkrácení daňových povinností, případně i vylákání výhody na DPH v podobě nadměrného odpočtu u společností ABK-Pa či ABK-Steel, přičemž právě až u těchto společností, konečných a reálných odběratelů dodávaného zboží od zahraničních dodavatelských společností, se při následném prodeji tohoto zboží realizoval majetkový prospěch z tohoto krácení daňových povinností, případně prospěch v podobě vyplaceného nadměrného odpočtu DPH, kdy i s vědomím okolností, za nichž předstíraný přeprdej tohoto zboží od zahraničních dodavatelů, kteří v některých případech přitom sami předmětné zboží nakoupili v tuzemsku, aby je pak přes tyto společnosti ovládané obžalovaným [příjmení] (DELFIORÉ, E-data, EXTRA MACHINERY STEEL, REWAST ODPADY, ATOMSCRIPT, NEXT Business Corporation, TENLOFT a CI Intect), opět do tuzemska prodali, a to přes tyto společnosti ovládané obžalovaným [příjmení], zařazené do řetězců, které jen předstíraly podnikatelskou činnost, když od těchto zahraničních dodavatelů pouze fakturačně předstírali nákup zboží, aniž však se do cen nákupních a prodejních důsledně promítala nějaká marže a povinnost při následném prodeji v tuzemsku uhradit DPH z takového prodeje, přičemž ve všech případech tyto předstírané přeprdeje končily u společnosti MEDAS PLUS, ovládané obžalovaným [jméno] [příjmení], tedy společností, která měla podnikatelskou minulost, byť v oboru velmi odlišném od předstíraných obchodů s hutním materiálem a výrobky z betonářské oceli, přičemž není pochyb o tom, že žádná z těchto společností působících v těchto řetězcích, včetně společnosti MEDAS PLUS, nedisponovala finančními prostředky, které by jí umožňovaly reálně tyto obchody, nákupy tohoto zboží za fakturované ceny od zahraničních dodavatelů realizovat, kdy takovýmito finančními prostředky reálně disponovaly právě a pouze společnosti ABK-Pa a později ABK-Steel, přičemž právě těmito společností, reálným příjemcům tohoto zboží, předstíraný nákup tohoto zboží od MEDAS PLUS a společností v řetězci před ní až k zahraničním dodavatelům, umožňoval zahrnout si do daně na vstupu fakturované částky této daně z faktur od MEDAS PLUS, a tím snížit daňovou povinnost k DPH společností ABK-Pa a ABK-Steel, oproti situaci, kdy by toto zboží tyto společnosti nakupovaly přímo od zahraničních dodavatelů, případně i dosáhnout nadměrného odpočtu DPH, přičemž takovýto předstíraný nákup přes MEDAS PLUS a další společnosti výše uvedené v těchto řetězcích, umožňoval společností ABK- Pardubice a ABK-Steel, s vědomím, že DPH nebude tuzemskými společnostmi, stojícími na počátku tohoto řetězce přiznáno a odvedeno, dosahovat i nižší prodejní ceny s ohledem na skutečnost, že DPH nebude společnostmi na počátku řetězce při následném prodeji společností další, přiznána a zaplacená, kdy tento závěr vyplývá i z jednotlivých fiktivních faktur mezi těmito společnostmi, což tedy umožňovalo i dosahovat následně nižší prodejní ceny pro odběratele společností ABK- Pardubice či ABK-Steel, čímž tyto dvě společnosti dosahovaly i vyšších zisků díky lepší cenové konkurenceschopnosti takto jimi prodávaného zboží. Všechny těchto skutečností si přitom byli obž. [příjmení] i obž. [příjmení] a [příjmení] jako obchodní zástupci těchto společností vědomi, přičemž z důvodu tohoto majetkového prospěchu, který se promítal i do jejich zisků, se na předmětném krácení DPH a vylákání výhody na této dani, či pokusu o vylákání výhody na této dani, aktivně podíleli, přičemž pouze s ohledem na postoj obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kteří tuto trestnou činnost shodně popírají nelze zjistit, zda organizátorem a osobou, která tuto trestnou činnost vymyslela, byl obž. [příjmení] či obž. [příjmení], či obchodní zástupci společností ABK-Pa a následně i ABK-Steel, tedy obž. [příjmení] a [příjmení], což však z hlediska dovození jejich trestní odpovědnosti za spáchané jednání, nemá zásadní vliv, pouze nemožnost zjištění této skutečnosti brání možnosti individuálně zhodnotit závažnost míry podílu jednotlivých obžalovaných na stíhané trestné činnosti a z této skutečnosti i dovodit míru nezbytné trestněprávní represe ve vztahu ke každému z nich, nicméně tento nedostatek nalézací soud hodnotil v souladu se zásadou in dubio pro reo, důsledně ve prospěch obžalovaných.

11. Nelze souhlasit ani s námitkami obžalovaného [příjmení], argumentujícího skutečností, že předmětné zboží nebylo společností MEDAS PLUS dodáváno pouze společností jím řízeným, ale i některým dalším odběratelům, kdy tato okolnost jej ani další obžalované v žádném případě nemůže z trestněprávní odpovědnosti za spáchané jednání vyvinut, neboť okolnost, že obžalovaný [příjmení] poskytoval při krácení daní součinnost i dalším podnikatelským subjektům v této oblasti, zřejmě za stejných podmínek jako ABK- Pardubice a ABK-Steel, může snad jen být indicií pro závěr, že nejspíše to byl on, kdo tento způsob fiktivního obchodování motivovaného snahou vyhnout se hrazení DPH a dosáhnout případně i vylákání nadměrného odpočtu DPH vymyslel a nabídl jej jako své know-how společností, které reálně s tímto zbožím obchodovaly, mezi nimiž byly právě i společnosti ABK-Pa a ABK-Steel, které do té doby, jak bylo nepochybně prokázáno, nakupovaly předmětné zboží přímo od výrobců, a to i v jiných zemích EU, a teprve v souvislosti s aktivitami obž. [příjmení] a [příjmení] začaly toto zboží fakturačně nakupovat od společností jimi ovládaných, když jinak pohyb tohoto zboží od výrobce přímo k ABK- Pardubice a ABK-Steel se nezměnil, kdy právě i tato okolnost svědčí o tom, že všichni obžalovaní věděli o fiktivnosti fakturace v řetězcích, s jejichž pomocí se snažili nejenom snížit u těchto daňových subjektů povinnost přiznat a hradit DPH z dodávek tohoto zboží ze zahraničí, ale i případně vylákat výhodu na této dani. V této souvislosti je nutno připustit, že závěr nalézacího soudu o pouze nepřímém úmyslu k páčání předmětné trestné činnosti u obžalovaného [příjmení] nemá oporu ve výsledcích provedeného dokazování a postrádá logiku, s vědomím role tohoto obžalovaného při páčání této trestné činnosti, nicméně při nedostatku odvolání státního zástupce v neprospěch tohoto obžalovaného, stejně jako v neprospěch dalších obžalovaných, nelze toto ani další pochybení nalézacího soudu učiněná ve prospěch obžalovaných napravit, tato další pochybení učiněná ve prospěch odvolatelů nalézacím soudem budou konstatována ve vztahu především k výroků o trestech níže. Ostatně pouze v tomto směru je nutno přisvědčit námitce tohoto odvolatele o tom, že si nalézací soud ve svých závěrech odporuje, když na jedné straně dospěl k správnému závěru o předchozí dohodě všech obžalovaných na předchozí trestné činnosti a na straně druhé nelogicky činí závěr o pouze eventuálním úmyslu obž. [příjmení] ve vztahu ke stíhané trestné činnosti, nicméně toto pochybení ve prospěch odvolatele, stejně jako pochybení ve výroku o trestu odnětí svobody nebylo možno v neprospěch obžalovaných změnit. Ve vztahu k námitkám obžalovaného [příjmení] o motivaci jeho jednání ke stíhané trestné činnosti, jak ji v odvolání uplatnil, je nutno konstatovat, že není pochyb o tom, že v tomto směru všichni obžalovaní byli vedeni snahou o majetkový prospěch z této trestné činnosti, kdy předstíraná fakturace jim umožňovala vyvádět z majetku daňových subjektů nejenom cenu odpovídající základu DPH, ale i tuto fakturovanou daň, která přitom nebyla tuzemskou společností na počátku řetězce hrazena, takže o tuto částku se fakticky obžalovaní obohacovali, kdy tato skutečnost zjišťnou motivaci jejich jednání dostatečně prokazuje, přičemž způsob jak si tento zisk z krácení daní či dokonce vylákaný nadměrný odpočet DPH rozdělovali se zjistit sice nepodařilo, nicméně ani tato skutečnost motivaci jejich jednání nemůže zpochybnit.

12. Je zcela logické, že obžalovaní jako konečného dodavatele pro společnosti ABK-Pa a ABK-Steel dosadili společnost MEDAS PLUS, kdy takto jednali nejenom ve snaze ztížit správci daně těchto daňových subjektů odhalení předmětné stíhané trestné činnosti, kdy z téhož důvodu mezi první tuzemskou společností (Delfiore, EXTRA MACHINERY STEEL, ATOMSCRIPT, NEXT Busines Corporation a TENLOFT), která z jiných členských států EU odebírala hutní materiál a výrobky z betonářské oceli, vložili vždy ještě další společnost, opět ovládanou obžalovaným [příjmení] (E-data, REWAST ODPADY a CI Intect), přičemž až dalším subjektem v řetězci pak byla společnost MEDAS PLUS ovládaná obž. [příjmení], přičemž ta pak předstírala prodej tohoto zboží daňovým subjektům ABK- Pardubice a ABK-Steel, přičemž takovýmto jednáním nejenom ztížili odhalení fiktivnosti fakturace a skutečnosti, že společnost na počátku řetězce neplní své daňové povinnosti k DPH z takto realizovaných předstíraných nákupů tohoto zboží z jiného členského státu EU, ale jednali takto i s cílem vyhnout se případné povinnosti ručení co by příjemce zdanitelného plnění za nezaplacenou daň z tohoto plnění, ve smyslu § 109 zákona č. 235/2004 Sb.,

ve znění v té době platném, kdy i touto skutečností se snažili obžalovaní v rámci své obhajoby argumentovat, zcela pomíjejíc skutečnost, že právě za tímto účelem na počátku řetězce postavili společnosti pro správce daně nekontaktní, zatímco další subjekty v řetězci pak měli zabránit uplatnění tohoto zákonného ustanovení jak na společnost MEDAS PLUS, tak i na společnosti ABK-Pa a ABK-Steel. Tento stále opakující se způsob nákupů předmětného zboží tedy rovněž prokazuje fiktivnost této fakturace a již výše konstatovanou motivaci takového jednání obžalovaných, tedy motivaci spočívající ve snaze vyhnout se plnění daňových povinností dle zákona o dani z přidané hodnoty v souvislosti s předmětnými nákupy hutního materiálu a výrobků z betonářské oceli z jiných členských států EU. Míra vědomí o této motivaci dalších osob jednajících za tyto daňové subjekty, včetně Ing. [příjmení], přitom není předmětem zkoumání v rámci tohoto trestního řízení, které zkoumalo trestní odpovědnost stíhaných obžalovaných v této trestní věci, nikoli možnou spoluúčast na této trestné činnosti dalších osob. Nicméně i v této souvislosti je nutno připomenout již zmíněnou skutečnost, že v předmětném období oba daňové subjekty ABK- Pardubice a ABK-Steel zcela mění svoji obchodní strategii a namísto nákupů tohoto zboží od výrobců, přecházejí prakticky výlučně na nákupy tohoto zboží od společnosti MEDAS PLUS a dalších společností v řetězcích před ní, kdy vysvětlení o změně této obchodní strategie nabízené obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], že tyto obchodníci (zejména MEDAS PLUS) měli lepší ceny než výrobci v zahraničí, je přijatelné jen za situace, kdy při dovozu tohoto zboží do ČR, účetně realizované přes tyto řetězce společností, není řádně přiznávána a placena DPH z těchto fakturačně vykazovaných obchodů společností na počátku řetězce, která při nákupu zboží bez DPH z jiného členského státu EU byla následně při prodeji tohoto zboží povinná DPH při dalším prodeji v tuzemsku přiznat a uhradit, tudíž nižší ceny prodejní než ceny nákupní nebyla schopna dosáhnout při řádném hrazení DPH. S vědomím přece jenom zjištěného omezeného počtu subjektů obchodujících s touto komoditou, čehož si obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] byli vědomi, neboť se jednalo o osoby dlouhodobě se obchody s touto komoditou zabývající, tedy není pochyb o tom, že všichni tyto tři obžalovaní si všech výše uvedených skutečností o okolnostech a motivaci tohoto předstíraného obchodu s tímto zbožím museli být vědomi a přímo se na těchto předstíraných obchodech za konečného příjemce předmětného zboží ABK- Pardubice a ABK-Steel podíleli, když o vědomé účasti obž. [příjmení] a [příjmení] na této trestné činnosti s vědomím jejich role v předmětných obchodech není nejmenších pochybností, a to i s vědomím doznání obž. [příjmení], který usvědčuje z předmětné trestné činnosti i obžalovaného [příjmení], když role tohoto obžalovaného vyplývá i z dalších, především listinných důkazů, na které již poukázal nalézací soud. Všechny tyto skutečnosti tedy vyvracejí obhajobu obžalovaných o tom, že věřily, že obchody s hutním materiálem a betonářskou ocelí reálně probíhají přes tento řetězec společností, neboť není pochyb, že všichni obžalovaní věděli, že tento fakturační řetězec je vytvářen jen proto, aby skutečným odběratelům předmětného zboží bylo umožněno zahrnout si DPH z nákupu tohoto zboží již na vstup, a tím se vyhnout povinnosti tuto daň přiznat a zaplatit při reálném nákupu zboží z jiného členského státu EU, tedy od společností Pa Steel Sp. z o.o., BE Group Slovakia a Valsabbia Slovakia.

13. Přitom z objemu realizovaných obchodů si všichni obžalovaní museli být i vědomi objemu krácených daní z hlediska DPH i případného objemu vylákané výhody na této dani či pokusu o vylákání výhody na této dani v případě, kdy správcem daně nezávisle na vůli obžalovaných k vyplacení uplatněného nadměrného odpočtu DPH nedošlo. Pokud pak se obžalovaní snažili zpochybnit i rozsah zkrácení DPH či rozsah vylákané výhody na této dani v podobě uplatněného nadměrného odpočtu DPH, či pokusu o jeho vylákání, ani v tomto směru nelze argumentaci odvolatelů přisvědčit, když rozsah zkrácené daně či vylákané výhody na dani, případně pokusu o vylákání této výhody na dani důsledně vycházel ze zjištěných údajů o uskutečněných obchodech mezi MEDAS PLUS a společností ABK-Pa či ABK-Steel, přičemž tyto údaje porovnával s údaji o zjištěných obchodech mezi zahraničním dodavatelem zboží a skutečnostmi, které vyplývaly z fiktivní fakturace mezi subjekty v konkrétním řetězci, přičemž je nutno připomenout, že oba daňové subjekty ABK- Pardubice a ABK-Steel ve vztahu k nimž byl rozsah zkrácení daně či rozsah

vytláčení výhody na dani či pokusu o vytláčení této výhody zjišťován, zahrnovali do svých daňových příznání k DPH za jednotlivá období na svůj vstup právě předmětné fiktivní faktury MEDAS PLUS, z nichž také rozsah zkrácení daňové povinnosti, či rozsah vytláčení výhody na dani je zjišťován, když nebyly zjištěno a prokázáno, že by docházelo k úpravám či neoprávněným změnám v údajích těchto daňových subjektů o výši DPH na výstupu, představující realizované objemy obchodů těchto daňových subjektů ve vztahu k jejich odběratelům. Ani námitky proti rozsahu zkrácení daně či vytláčení výhody na DPH či pokusu o toto jednání jednotlivých obžalovaných tedy odvolací soud neshledal důvodným. Rovněž námitky o rozdílných nákupních cenách dle nakupovaného objemu zboží tedy musel odvolací soud s vědomím fiktivnosti celé fakturace, jak bylo již výše rozvedeno, shledat zcela nedůvodnými z hlediska zjištění správného rozsahu krácení daně či vytláčení výhody na ní. Stejně tak nemohl odvolací soud s vědomím již výše uvedeného shledat důvodným ani argument o tom, že majetkový prospěch získávaly společnosti na počátku řetězce, když není pochyb o tom, že při takovéto argumentaci by zapojení zástupců společností ABK-Pa a ABK-Steel do předmětných fiktivních obchodů, postrádalo jakékoli logické vysvětlení a smysl, neboť jiný než ziskový motiv jednání obžalovaných si skutečně nelze představit.

14. Ve vztahu k námitkám obžalovaného [příjmení] k jeho roli ve společnosti ABK-Pa je pak nutno konstatovat, že tato vyplynula z provedeného dokazování před nalézacím soudem a z důkazů, na které poukázal již nalézací soud ve svém rozsudku, jde především o výpovědi svědků, pracovníků ABK- Pardubice, přičemž ve vztahu ke společnosti ABK-S sám tento obžalovaný uvedl, že dle obž. [příjmení] měla představovat nákupního specialistu pro ABK- Pardubice, kdy dále rovněž připustil, že se společností MEDAS PLUS a obž. [příjmení] komunikovali právě jen on a obž. [příjmení], který jako první měl přijít s tím, že od této společnosti budou hutní materiál a výrobky z betonářské oceli odebírat. Pominout přitom nelze ani roli obž. [příjmení] a [příjmení] ve firmě ABK-Pa, kdy zastávali funkci nákupních specialistů, obchodních zástupců společnosti, kdy je logické, že při převzetí této funkce společností ABK-S, to byli opět oni, kdo předstírané obchody s dodávaným zbožím MEDAS PLUS zajišťovali, a to přes skutečnost, že formálně působili jen ve vztahu k ABK- Pardubice. Ani argumentace obžalovaných [příjmení] a [příjmení] o jejich nulové znalosti daňových záležitostí a účetnictví, kterými se snaží vyvinít z trestní odpovědnosti za spoluúčast na stíhané trestné činnosti nemůže obstát právě s vědomím již výše konstatovaných zjištění o jejich roli při páčání předmětné trestné činnosti, kdy v pozici obchodních zástupců ABK- Pardubice a ABK-Steel předstírali uskutečňování obchodů s MEDAS PLUS, ačkoli si byli vědomi, že reálně je zboží dodáváno přímo zahraničními dodavateli, přičemž jinou motivaci takového jednání, než snahu o snížení daňové povinnosti k DPH či dokonce o vytláčení výhody na této dani si skutečně nelze představit, a to i s vědomím jejich obchodních zkušeností v daném oboru. Přitom ani skutečnost, že v průběhu předmětného protiprávního jednání se obžalovaný [příjmení] začal věnovat i dalším aktivitám, vzniku společnosti Hutní servis, s.r.o., kdy tato společnost měla převzít roli výrobce hutního materiálu, jej s vědomím zjištěných skutečností ve vztahu k jeho roli ve stíhané trestné činnosti, nemůže trestní odpovědnosti za účast na jejím páčání zbavit. Stejně jako předtím již nalézací soud, musí i odvolací soud odmítnout obhajobu obž. [příjmení] a [příjmení] pokud namítají, že obchody s obžalovaným [příjmení] a společností MEDAS PLUS byly reálnými obchodními případy, které sjednávali, kdy takovéto tvrzení obžalovaných jednak vyvracejí doklady o pohybu zboží od dodavatele z jiného členského státu EU přímo ke společností ABK- Pardubice či ABK-Steel, kdy takto zjištěný pohyb zboží vylučuje tvrzení o reálnosti fakturace od zahraničního dodavatele přes řetězec společností, jak je výše uveden až k MEDAS PLUS, kdy i údaje k prodejním cenám uváděným v této fakturaci, vylučují tvrzení o reálnosti takovýchto přeprodejších, čehož si tito obžalovaní museli být vědomi, kdy opět je nutno zdůraznit i jejich roli v tvrzených obchodech a v navázání kontaktů právě se společností MEDAS PLUS, za níž ve vztahu k těmto obchodům jedná pouze obž. [příjmení], zatímco všichni další zaměstnanci společnosti se věnují zcela odlišným obchodům, kdy i tyto skutečnosti museli vést obž. [příjmení] a [příjmení] k vědomí o fiktivnosti fakturaci, pokud i pomineme, že to byli právě oni, kdo prokazatelně v řadě případů dodání zboží zajišťovali nikoli u obž. [příjmení], ale u

zahraničních dodavatelů, což potvrzují i důkazy, na které již poukázal nalézací soud, kdy pominout nelze ani skutečnost, že MEDAS PLUS nedisponovala žádnými skladovými či jinými prostorami, kde by zboží nakupované od dalších společností mohla ukládat, logicky tedy docházelo jen k fakturaci zboží, o které ABK- Pardubice či ABK-Steel měli zájem, potřebovali je, dojednali si jeho dodání od příslušného dodavatele v zahraničí, přičemž pouze fakturačně bylo zboží dodáno přes uvedené řetězce s cílem, aby tito reální odběratelé nemuseli při přímém dodání z jiného členského státu přiznat a hradit DPH při následném prodeji v tuzemsku takto dodaného zboží z jiného členského státu EU.

15. Odmítnout pak odvolací soud musel i námitky obžalovaného [jméno] [příjmení], kdy je nutno konstatovat, že vinu tohoto obžalovaného neprokazuje jen výpověď spoluobžalovaného [jméno] [příjmení], který se k páchané trestné činnosti doznal a usvědčuje z ní i tohoto spoluobžalovaného, kdy pro závěr o vině obžalovaného [příjmení] v rozsahu, jak ji konstatoval nalézací soud, nesvědčí jen jeho výpověď, ale i další provedené důkazy, jak byly konstatovány již výše, kdy se jedná nejenom o fiktivní fakturaci a další účetní doklady i smlouvy k tvrzeným obchodům s hutním materiálem a výrobky z betonářské oceli. Pokud obžalovaný [příjmení] poukazuje na výpověď svědka [jméno] [jméno], je nutno konstatovat, že v žádném případě ve vztahu k výpovědi tohoto svědka a jeho roli ve stíhané trestné činnosti nelze dovodit, že by právě jeho výpověď z hlediska věrohodnosti měla být rozhodující a nezpochybnitelná, když nelze pominout některé okolnosti nevylučující možnost jeho spoluúčasti na stíhané trestné činnosti, zejména pokud jde o nákupy zboží v tuzemsku a jejich následný prodej přes fiktivní řetězce společností zastupovaných obžalovaným [příjmení] opět do tuzemska, kdy důvody takovýchto obchodů a jejich smysl věrohodně nevysvětlil, přičemž i s vědomím jeho role ve stíhané trestné činnosti, kdy vystupuje jako zahraniční dodavatel tuzemských společností, o jejichž postavení a existenci a věrohodnosti na tuzemském trhu v zásadě nemohl nic vědět, a to ani z hlediska jejich schopnosti dostát svým obchodním závazkům, kdy tyto okolnosti i s vědomím následného konečného odběratele zboží, musely v tomto svědkovi minimálně vyvolávat pochybnosti o reálnosti fakturačně tvrzených obchodních vztahů v rámci dodávek předmětného zboží do tuzemska. Ostatně skutečnosti uvedené obž. [příjmení] o tom, že to byl obž. [příjmení], kdo zajistil dodavatelské společnosti, nejsou v rozporu s tvrzením tohoto svědka, že následně o dodávkách jednal s obžalovaným [příjmení], neboť z výpovědi tohoto obžalovaného [příjmení] v zásadě vyplývá, že to byl svědek [jméno] [příjmení], který využil svého práva a v řízení nevypovídal, který jej nakontaktoval na obžalovaného [příjmení], který v zásadě fakturované obchody řídil, avšak jak tento obžalovaný uvedl, aniž by s dodavateli v zahraničí jednal, kdy toto jednání zprostředkovával a zajišťoval obž. [příjmení], je tedy jen logické, že svědek [jméno] hovoří právě o kontaktech s tímto obžalovaným, kdy ve většině obdobných případů jsou právě nastrčené osoby k takovýmto kontaktům využívány právě proto, aby organizátoři předmětné trestné činnosti zůstali mimo pozornost orgánů činných jak v daňovém, tak i trestním řízení. Právě s vědomím těchto skutečností je nutno považovat za zcela nadbytečný výslech zaměstnanců dodavatelských společností v zahraničí, s vědomím, že ani obž. [příjmení] nezpochybnil, že na podkladě pokynů obž. [příjmení] s nimi jednal právě on, přičemž v tomto směru k objasnění věci nemohou přispět ani výslechy osob, statutárních zástupců společností, za které [příjmení] jednal, neboť žádný z těchto důkazů nemůže zpochybnit věrohodnost tvrzení obž. [příjmení], který svoji roli v páchané trestné činnosti v tomto směru nezpochybňuje, když i uvedl, že jednal na základě pokynů obž. [příjmení], který pak jednal až se zástupci ABK- Pardubice a ABK-Steel, tedy společností, které byli reálnými a konečnými odběrateli zboží dodávaného z jiných členských států EU. Je nutno konstatovat, že výpověď, kterou obž. [příjmení] učinil, odpovídá objektivně zjištěným skutečnostem z dokazování provedeného nalézacím soudem, v žádném případě toto doznání obž. [příjmení] jej z vědomé účasti na stíhané trestné činnosti nevyvíňuje a ani usvědčení spolupachatelů, především obž. [příjmení] nemůže jeho míru účasti na stíhané trestné činnosti snížit či minimalizovat, proto není důvodu o věrohodnosti doznání obžalovaného [příjmení] pochybovat, neboť toto doznání mu v zásadě nemůže výrazněji prospět při posuzování jeho vlastní trestní odpovědnosti, když v zásadě je nutno i konstatovat, že toto doznání odpovídá i výsledkům

dokazování vyplývajícím z dalších provedených důkazů. Opět je nutno konstatovat, že bez existence společnosti reálně obchodující s předmětným zbožím, by předstírané nákupy tohoto zboží od zahraničních dodavatelů postrádalo ekonomický smysl, navíc by nebylo ani ve finančních možnostech společností ovládaných obž. [příjmení] a ani v možnostech spol. MEDAS PLUS obž. [příjmení], kdy je nutno znovu zdůraznit již výše konstatované skutečnosti, že jedinou v úvahu přicházející motivací k těmto fiktivním obchodům byla snaha o docílení zkrácení DPH či vylákání výhody na této dani u reálně obchodující společnosti s tímto zbožím, kterou byla ABK- Pardubice či ABK-Steel, kdy až tyto společnosti byly následně schopny reálné obchody s tímto zbožím uskutečnit a vytvářené fakturační řetězce jim posloužily k možnosti zahrnout si z fiktivních faktur příslušnou částku DPH v rámci daňového přiznání na jejich vstup. Právě za tímto účelem tedy všechny společnosti v řetězci, včetně MEDAS PLUS předstíraly obchod s tímto zbožím, který reálně proběhl mezi dodavatelskou společností v zahraničí a ABK- Pardubice či ABK-Steel, přičemž tento reálný obchod byl zakryt fiktivní fakturací v rámci uváděných fakturačních řetězců s vědomím všech zúčastněných, že v řetězci první tuzemská společnost svým daňovým povinnostem k DPH nedostojí, jinak by toto jednání nemělo praktický smysl. Okolnost, že do těchto řetězců byly zapojeny i společnosti, které ještě v době jimi realizované fiktivní fakturace neexistovaly, pak tyto závěry jen potvrzuje.

16. Pokud pak jde o zajištěné listinné důkazy pocházející od společnosti BE Group Slovakia, jejichž pravost i použitelnost v rámci tohoto řízení obžalovaný [příjmení] zpochybňuje, je nutno konstatovat, že rozhodně tyto důkazy nejsou pro závěr o jeho vině i vině dalších spoluobžalovaných stěžejní a závěr o jejich vině není postaven především na těchto důkazech, což ostatně vyplývá již z rozsudku nalézacího soudu a především jeho odůvodnění. Nicméně k námitkám tohoto obžalovaného nad rámec skutečností, které ve svém rozsudku uvedl již nalézací soud (str. 100 rozsudku), je možno konstatovat, že si lze jen stěží představit, že by justiční orgány Slovenské republiky na základě žádosti o právní pomoc ze strany justičních orgánů tuzemských realizovali tuto právní pomoc způsobem odporujícím právnímu řádu Slovenské republiky, přičemž argumentace pro nezbytnost zajištění předmětných listin nejméně vyplývala ze žádosti o právní pomoc, která byla justičním orgánům Slovenské republiky adresována, přičemž zákonnost a ústavnost zajištění těchto důkazů nebyla nijak zpochybněna ani ze strany subjektu, u něhož byla prohlídka realizována a u něhož byly tyto listiny zajištěny. Ostatně otázku zákonnosti a důvodnosti postupu směřujícího k zajištění potřebných důkazů nelze posuzovat pouze izolovaně z obsahu rozhodnutí, které umožnilo takovýto důkaz obstatat, ale i z konkrétní důkazní situace v trestní věci v okamžiku, kdy je v rámci konkrétní fáze právě probíhajícího řízení tato otázka v rámci obhajoby obžalovaných nastolena. S vědomím i těchto skutečností a nikoli zásadního významu těchto důkazů pro závěr o vině obžalovaných, včetně obžalovaného [příjmení] proto ani odvolací soud neshledal nezbytným doplňovat v tomto směru dokazování nad rámec skutečností, které zjistil již nalézací soud.

17. Skutková zjištění učiněná nalézacím soudem jsou tedy i přes nesouhlasné odvolací námitky obžalovaných správná, a to jak ve vztahu k účasti jednotlivých obžalovaných na páchané trestné činnosti, tak i pokud jde o rozsah zkrácení daňových povinností u jednotlivých daňových subjektů, případně pokud jde o rozsah vylákané výhody na DPH či pokud jde o rozsah, v němž se obžalování pokusili této výhody na dani dosáhnout. Správným skutkovým zjištěním nalézacího soudu odpovídá i správná právní kvalifikace jednání obžalovaných jako zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a/, odst. 3 písm. a/ tr. zákoníku, neboť obžalování se předmětného protiprávního jednání dopustili nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, s vědomím výše zkrácení DPH a výše vylákaného nadměrného odpočtu DPH i pokusu o jeho vylákání, jak je konstatována na str. 73 rozsudku, přičemž pokud nalézací soud na jednání obžalovaných aplikoval trestní zákoník účinný v době vyhlášení rozsudku, tedy ve znění zákona č. 163/2016, kterým byla rozšířena trestnost u tohoto trestného činu i na přípravu (odst. 4 § 240 tr. zákoníku), a kterým došlo k rozšíření trestnosti tohoto

protiprávního jednání v odst. 3 § 240 i na spáchání tohoto činu uvedeného v odst. 2 písm. c/ ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech (písm. b/ § 240 odst. 3 tr. zákoníku), je sice nutno konstatovat, že ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku měla být trestnost činu posouzena dle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin spáchán, neboť podle zákona později účinného, v daném případě dle trestního zákoníku ve znění zákona č. 163/2016 Sb., který nabyl účinnosti ke dni 1. 7. 2016, by bylo na místě toto jednání posoudit jen v případě, pokud by to pro obžalované bylo příznivější, což dovodit v tomto případě nelze, neboť změna tohoto zákonného ustanovení § 240 tr. zákoníku tímto pozdějším zákonem provedená, nemá na posouzení jednání obžalovaných v zásadě žádný vliv, nicméně toto pochybení nalézacího soudu z hlediska aplikace trestního zákoníku na jednání obžalovaných nijak jejich práva nepoškozuje a změna celého rozhodnutí jen z důvodu tohoto drobného pochybení nalézacího soudu z hlediska aplikace trestního zákoníku účinného v době spáchání činu, by tedy postrádala opodstatnění. Odvolání obžalovaných, pokud směřovala proti výroku o vině, tedy nebyla shledána důvodnými.

18. Z podnětu odvolání obžalovaných, které bylo zaměřeno jak proti výroku o vině, tak i proti výrokům o uložených trestech, kdy proti výroku o uloženém trestu je zaměřeno i odvolání obž. [jméno] [příjmení], pak odvolací soud přezkoumal i výroky o trestech uložených jednotlivým obžalovaným a dospěl k závěru, že v tomto směru jsou částečně důvodná odvolání obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], a to ve vztahu k výrokům o trestech propadnutí majetku podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku, když jinak je nutno konstatovat ve vztahu k trestům odnětí svobody, které byly nalézacím soudem uloženy obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení], že sice odvolací soud neshledává mimořádné okolnosti případu, ani takové zvláštní poměry ve vztahu k těmto obžalovaným, které by skutečně reálně odůvodnily aplikaci v jejich případě ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, nicméně v tomto směru byl odvolací soud limitován skutečností, že odvolání v neprospěch obžalovaných nebylo státním zástupcem podáno. Pokud pak jde o uložený trest propadnutí majetku uložený obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nemohl odvolací soud pominout okolnost, že oba tito obžalovaní jako spolupachatelé stíhané trestné činnosti byli spíše při svém postavení obchodních zástupců ABK- Pardubice prostředníky při jejím páčání mezi obž. [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení], čemuž nepochybně odpovídal i jejich majetkový prospěch ze stíhané trestné činnosti, který je zřejmý z jejich finančních odměn, kterých v rozhodném období páčání trestné činnosti dosahovali v souvislosti s jejich činností jako obchodních zástupců daňových subjektů, u nichž ke krácení DPH a vylákání výhody na DPH, či pokusu o takovéto jednání docházelo. [jméno] tohoto jejich obohacení, které dosáhli díky této trestné činnosti pak mnohem spíše než trest propadnutí majetku či jeho části odpovídá uložení trestu peněžitého, kterým je za podmínek jeho uložení podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku potrestán pachatel, který usiloval o získání majetkového prospěchu trestnou činností pro sebe či jiného. S vědomím tohoto závěru i role těchto obžalovaných [příjmení] a [příjmení] při páčání předmětné trestné činnosti, pak odvolací soud po zrušení výroku o trestu propadnutí majetku u těchto obžalovaných nahradil tento zrušený výrok o trestu propadnutí majetku uložením trestu peněžitého, kdy oběma těmto obžalovaným uložil podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1 a 2 tr. zákoníku shodné peněžitě tresty ve výši pěti set denních sazeb při výši denní sazby 600 Kč, celkem tedy peněžitě tresty ve výši 300.000 Kč, přičemž pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl oběma těmto obžalovaným podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců. U obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které je nutno označit za hlavní pachatele, kteří také měli z předmětné trestné činnosti nepochybně s vědomím jejich postavení v souvislosti s jejím páčáním největší majetkový prospěch, pak odvolací soud po zrušení výroku o trestu propadnutí majetku, jak jej vyslovil nalézací soud, uložil sice opět trest propadnutí majetku, neboť obecně má i odvolací soud u těchto obžalovaných podmínky § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku za splněné, a to i s vědomím výše majetkového prospěchu ze stíhané trestné činnosti, kterého svým protiprávním jednáním dosáhli, nicméně rozsah uložení tohoto trestu odvolací soud omezil, když obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] shodně tento trest propadnutí majetku uložil odvolací soud pouze v rozsahu jedné

třetiny jejich majetku, kdy takto uložený trest má soud za dostačující s vědomím závěrů u obž. [příjmení], které nalézací soud učinil ve vztahu k jeho účasti na stíhané trestné činnosti a s vědomím u obž. [příjmení], že mu vedle tohoto trestu byl vedle obžalovaného [příjmení] v zásadě jako jedinému uložen trest odnětí svobody nepodmíněný, v trvání šesti let, se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, tedy do věznice nejmírnějšího typu dle současné právní úpravy. Ve vztahu k odvolacím námitkám těchto čtyř obžalovaných, zaměřených proti uložení trestu propadnutí celého jejich majetku tedy odvolací soud jimi uplatněné odvolací námitky shledal částečně důvodnými, a to oproti odvolacím námitkám obž. [příjmení] proti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy je nutno konstatovat, že s vědomím míry účasti tohoto obžalovaného na stíhané trestné činnosti, jeho podílu na ní i s vědomím rozsahu zkrácení DPH a vylákání výhody na této dani či pokusu o vylákání výhody na této dani, nelze nepodmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby § 240 odst. 3 tr. zákoníku shledat nepřiměřeně přísným, spíše naopak je možno posoudit tento trest jako relativně mírný, nicméně odvolání v neprospěch obžalovaného nebylo státním zástupcem podáno.

19. Ve vztahu k odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] je nutno připomenout, že tomuto obžalovanému byl trest ukládán jako souhrnný za podmínek § 43 odst. 2 tr. zákoníku a to nejenom za tento stíhaný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a/, odst. 3 tr. zákoníku, ale i za zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl již předtím uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2015, sp. zn. 54 T 10/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 7. 2016, č. j. 5 To 32/2016-2191, kdy těmito rozhodnutími mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců. V rámci ukládaného souhrnného trestu byl tedy předchozí uložený trest odnětí svobody zpřísněn v zásadě pouze o jeden rok na trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, kdy pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, tedy do nejmírnějšího typu věznice dle současné právní úpravy. Ani uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu sedmi let podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku, nelze označit za trest nepřiměřeně přísný, spíše naopak. Je tedy možno konstatovat, že nalézací soud všechny skutečnosti, kterých se tento obžalovaný ve svém odvolání dovolává, včetně doznání obžalovaného, do ukládání těchto trestů obžalovanému [příjmení] promítl. Protože obžalovanému byl správně uložen trest souhrnný, a protože takto uložený trest nelze označit za nepřiměřeně přísný, spíše naopak, nezbylo, než odvolání obžalovaného [příjmení] jako nedůvodné zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaných, obžalovaní jen pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 16. května 2018

JUDr. Bohuslav Horký senátu
předseda senátu